

MĚSÍČNÍK PRO OBČANY MĚSTA NOVÉ PAKY A OKOLÍ

LISTOPAD 2005 - číslo 11 - 15,-Kč

Kdy je v Nové Pace posvícení?

S termínem posvícení v Nové Pace to není vůbec jednoduché, ale podle vžitého zvyku by se mělo slavit na sv. Martina (11. 11.) nebo následující neděli – letos 13. listopadu.

Dost často se lidé obracejí na Městský úřad a na naše muzeum s dotazem, kdy je vlastně v Nové Pace posvícení. Je dost zvláštní, že je naše historická paměť tak krátká a jak brzy zapomínáme na vyprávění a zvyky našich předků.

S poutí to máme v Nové Pace vlastně jednoduché. Farní kostel na náměstí je po staletí (asi od roku 1357) zasvěcen sv. Mikuláši. To nebyl dobrý termín pro slavení poutí, ale ani posvícení. V roce 1724 vyrostl u dostavěného kláštera (základní kámen byl položen 1655 a stavba byla dokončena 1701) nádherný mariánský kostel Nanebevzetí Panny Marie, který byl podruhé vysvěcen 28. října 1732. Od roku 1724 (dostavba klášterního kostela) dodnes se díky klášternímu kostelu stala Nová Paka významným poutním místem, které v době největší slávy navštěvovalo na 12000 poutníků. Hrubá (veliká) mariánská pouť se vždy koná v

den Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna) nebo následující

jiného. Většinou se konají na podzim. Mají místní, tradiční ustanovená data, která se nedají jednotně zobecnit, a vysvětlit

své podstatě jde vlastně o jakési hody, kdy zemědělci měli po těžkém létě čas a mohli slavit a užívat výsledků práce. V

Se sbírek muzea - kresba Adolf Mádla, „Stínání kohouta“

neděli. Pro mladší generaci raději připomínám, že pouť je vlastně zbožnou cestou nebo putováním ve větším průvodu k posvátnému poutnímu místu. Posvícení je ovšem něco zcela

je jde složitě. Podle církevních pramenů a názorů jazykovědců je slovo odvozeno od „posvěcení“ místního kostela, na jehož den posledního vysvěcení se zmíněná slavnost koná. Ve

Čechách se tedy většinou slaví posvícení na sv. Václava. Na Pace je ovšem vše trochu jinak a kostel sv. Václava zde nemáme, ale posvícení se slavilo

pokračování na str. 3

Z OBSAHU: novopacký klášter - kulturní programy - muzeum - výstavy - sport

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Informace o činnosti města
(za období od 15. září do 15. října 2005)

Rada města:

Hospodaření s byty a nebytovými prostory:

- schváleno uzavření smlouvy o nájmu čistírny - odpadních vod ve Staré Pace s nájemcem VOS a.s. Jičín od 1. 1. 2006 za roční nájemné 2,5 mil. Kč
- zveřejněn záměr pronájmu nebytového prostoru v přízemí domu č.p. 266 v ul. Legií v Nové Pace.
- přidělení bytu č. 1 garsonky – Komenského 1224 pí. Aleně Berné t. č. LDN N. Bydžov
- přidělení bytu č. 4, 2 + 1, Komenského 301 paní Janě Helbichové
- přidělení bytu - garsonky, Legií 268 paní Boženě Rumlové ze Staré Paky
- přidělení bytu - 2+1 Radkyně čp. 29 manželům Blyžňukovým z Valdova
- přidělení bytu - garsonky č. 5 K Hájku 1706 paní Haně Jarošové t.č. Achátová 1705.
- přidělení vstupního bytu na dobu 6 měsíců v ul. Legií 268 panu Pavlu Samkovi, dosud bytem V Aleji 1249

Veřejný pořádek:

- doporučení zastupitelstvu města vydat obecně závaznou vyhlášku o veřejném pořádku dle návrhu správního odboru

Investice:

- uzavření smlouvy o dílo s firmou TPC spol. s r. o. Jičín, na zakázku Rozvoj informačních a komunikačních technologií na Novopacku
- na základě veřejné soutěže byla vybrána firma Geosan Group a.s., Kolín, zhotovitelem stavby "Domov důchodců Nová Paka"

Činnost městského úřadu:

- na základě výběrového řízení na dodávku programového vybavení v rámci informačního systému Městského úřadu byla vybrána firma Geovap s. r. o.

Kultura:

- rozhodnuto o vyhlášení výběrového řízení na funkci ředitele(ky) Městského kulturního střediska

Školství:

- přijata nabídka Severočeských komunálních služeb na spolupráci škol při sběru tříděných surovin.

M. Nádvoříková

A K T U Á L N Ě

Starší občané nemusí měnit občanské průkazy

Na základě změny zákona o občanských průkazech, kterou schválil Parlament České republiky v září tohoto roku, nebudou muset občané narození před 1. lednem 1936 žádat o výměnu občanských průkazů, ve kterých je uvedena doba platnosti bez omezení.

M. Nádvoříková

A K T U Á L N Ě

MĚSTO NOVÁ PAKA

vyhlašuje

výběrové řízení

na ředitele

Městského kulturního střediska

Podmínky výběrového řízení jsou zveřejněny na úřední desce Městského úřadu a na internetových stránkách města www.munovapaka.cz

Příhlášky do výběrového řízení lze podávat písemně na adresu Městského úřadu nebo osobně na podatelnu MěÚ a to ve lhůtě do 18. listopadu 2005

**Předpokládaný nástup
1. prosinec 2005**

**Mgr. Josef Cogan,
starosta města**

telegraficky

Za projevy soustrasti a květinové dary u příležitosti posledního rozloučení s

Josefem Vágenknechtem

děkuje

manželka Květoslava Vágenknechtová
a děti s rodinami.

PRODEJ PÍSKŮ A KAMENIVA

Provádíme: zemní práce

nákladní dopravu

práce autojeřáby

demoliční práce bouracím

kladivem

hutnění válcem VV - 110

Karel Kobr Příbyslavská 199 Nová Paka
tel.: 493 723 211, 602 256 228

Kdy je v Nové Pace posvícení?

všude, tedy i v místech, kde neměli kostel. Slavilo se podle dané farnosti.

Musím se přiznat, že jsem byl s vysvětlením data posvícení v Nové Pace poněkud váhavý, a proto jsem se obrátil na pana probošta Karla Exnera.

Výsledkem našeho přátelského a příjemného rozhovoru je asi toto:

Teoreticky by bylo možné podle posledního vysvěcení klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace (28. října 1732) mít posvícení následující neděli (letos 30. října). V Nové Pace ovšem převládá vžitý zvyk slavit posvícení s vazbou spíše na farní kostel sv. Mikuláše.

Pro nás to je z těžko vysvětlitelných důvodů na sv. Martina – letos neděle po sv. Martinu je 13. listopadu. Jinak katolická církev doporučuje v místech, kde není jasno, slavit posvícení 25. října nebo následující neděli.

Jinde, kde není příliš jasný termín, se slaví posvícení císařské,

neboli Havelské (na sv. Havla – letos 16. října, jindy následující neděli).

Tolik tedy po hovoru s našim panem duchovním.

Mně ovšem nedá, abych neuvěděl několik národopisně-historických poznámek.

S přípravou posvícení se začínalo většinou týden předem. Všude se uklízelo a chystalo.

Dva až tři dny před posvícením byly houževnatě mordovány především husy, kachny, kuřata. Podobně jako o masopustě ukončil svůj krátký život „čuník“.

Oblibu vepřového masa o posvícení dosvědčuje i stará píseň z Jičína:

*Už máme posvícení za dveřmi v síni
jděte pro řezníka
ať bije svini“.*

Nejdůležitější bylo ovšem pozvat všechny příbuzné a známé. Z vyprávění starších lidí znám úsloví, že to je jako „Jít na Brdo na posvícení“. Abych byl stručný, jeden hospodář z

Brda rád chodil „Na Paky“ a před Centrálem prý každého zval: „Přijďte pobejte, na Brdě máme posvícení“, no a lidé chodili, von koukal z vokna, manželka dala houžejzí políčku. Mámo, přílej vodu, dou další hosti“. Byla z toho vlastně voda s vodou, a to je jít na Brdo na posvícení – nebo přesněji na pozvání přijít a nedostat nic. Posvícení bylo prostě rodinný svátek, kdy se setkali příbuzní a známí. Bylo o čem povídat. Děvčata a hospodyně pro hosty chystaly posvícenské koláče s mákem, tvarohem, povidly. Bylo to období veselí, jídla, tance a povídání.

Hlavní děj se ovšem odehrával při muzice v hospodě. Jestli si však myslíte, že vše končilo posvícenskou zábavou, tak jste na velkém omylu. Právě české posvícení trvalo celý týden až do mladého posvícení, tedy do další neděle.

Po posvícenské neděli bylo také důležité pondělí, kterému se říkalo pěkná nebo zlatá hodinka.

Naši předkové se dokázali

opravdu radovat, ale někdy to bylo přes danou míru. Proto císař Josef II. roku 1787 stanovil, aby bylo posvícení slaveno v jeden den a zároveň všude. Tohle posvícení bylo slaveno na sv. Havla (16. října) nebo následující neděli a říkalo se mu pak císařské nebo havelské.

Se všemi nařízeními je to ovšem těžké, na Čechy neměl ani osvícený císař. Lidé nakonec slavili posvícení dvě, to původní i císařské.

To jsou věci. Ale víte, proč je dobré, že posvícení v Nové Pace máme na sv. Martina? Nu, přece že na Martina kouřívá se z komína. To kouření bylo kvůli tomu, že se pekly vedle martinských koláčů i husy, ale ty se přece jedly i o posvícení. Tak zase „Pačáci“ smetli dvě mouchy jednou ranou.

Pěkné posvícení bez následku na zdraví přejte

Miloslav Bařina

NOVÁ VELKOPLOŠNÁ PRODEJNA

Užitkové a dekorativní sklo

Levná keramika

Nákup za nízké ceny!! -Velký výběr dáreků!

Sídliště (bývalý Diskont) naproti škole

ul. Otakara Číly 1549, Nová Paka

www.glas.cz

tel. 493 798 306

VÝVOZ JÍMEK, SEPTIKŮ

IFA W50 obsah 4,8m³

TATRA 148 obsah 10 m³

ČIŠTĚNÍ, FRÉZOVÁNÍ ODPADNÍHO POTRUBÍ

ROTHENBERGER -
čistička potrubí R600

Kontakt: J. Křížek,

Nová Paka 1487

tel.: 603 715 355, 608 870 327

„ČESKÁ PÍSEŇ“ zamířila do našeho města

Chtěli bychom se s Vámi podělit o zkušenost, kterou jsme získali při naší činnosti v pěveckém sboru. Je potěšující, že i v této uspěchané době se ve volných chvílích sejde tolik lidí z celého kraje, aby se mohli podílet na tak ojedinělé události, jakou je společný koncert. Před půl druhým rokem dostal náš sbor nabídku účinkovat v projektu, věnovanému 120. výročí úmrtí hudebního českého velikána Bedřicha Smetany. S nápadem přišel mladý dirigent Komorního symfonického orchestru Krkonošského metra ze Semil Karel Jakubů. Oslovil pět smíšených pěveckých sborů z našeho kraje a nastudoval s nimi slavnou Smetanovu Českou píseň. Více než 140 amatérských zpěváků a 20 hudebníků mohli v uplynulém roce slyšet diváci v Semilech, Lomnici nad Popelkou a Turnově, kde jsme s tímto dílem již úspěšně koncertovali. 11. listopadu 2005 se Česká píseň rozezní i v našem městě, kde se Vám Karel Jakubů představí nejenom jako dirigent symfonického orchestru, ale i jako zpěvák. Těšíme se o to víc, že se koncert uskuteční v nově zrekonstruovaném MKS. Srdečně zveme všechny příznivce Smetanovy hudby a sborového zpěvu 11. listopadu do MKS v Nové Pace na zcela výjimečný koncert!

Zajímavá výstava v Husově sboru

Od 3. října do 27. listopadu v Husově sboru v Nové Pace probíhá zajímavá výstava originálních autogramů významných osobností Sokola (činníků a cvičitelů Č.O.S., účastníků Vsesokolských sletů) a osobností našeho kraje, která představuje část rozsáhlé sbírky (cca 2300 podpisů!) pana Jaroslava Míchala z Hradce Králové.

Fotografie s podpisy jsou doplněny textem, obrazovým materiálem, případně jinými dobovými archiváliemi.

Výstava je otevřena každý všední den od 9.00 - 12.00 hod. a od 15.00 - 18.00 hod. a v neděli od 9.00 - 12.00 hod.

Hromadné návštěvy po telefonické domluvě na tel.: 493 722 801. Vstupné zdarma. Srdečně zveme!

NOVOPACKÝ KLÁŠTER

Naivní umění na střeše kláš- terního kostela v Nové Pace

Při dohledu na opravu střechy klášterního kostela se snažíme o maximální kvalitu a efektivnost prací. Po obhlédnutí střechy v rámci kontrolního dne 21.září letošního roku jsme byli nuceni poněkud změnit plánovaný postup. V letošním roce byla provedena oprava krovu, v němž byla na východní pozednici ve dvou z nárožích členitého půdorysu při průzkumech nalezena dřevomorka. Bednění pod živichnou krytinou při nevětraném krovu muselo být nahrazeno novým. Zásah do klempířských prací nebyl vůbec plánován, neboť tyto prvky byly z dotace tehdejšího Okresního úřadu v Jičíně provedeny v roce 1995. Způsob jejich provedení je však tak hrozivý, že položení velice kvalitní krytiny z přírodní břidlice nad tyto zfušované "konstrukce" je groteskní a srdcervoucí zároveň (viz foto). Stavební firma PARIO projevila nelibost nad odevzdáváním jimi provedeného střešního pláště spolu s výrobky, jež ke klempířskému řemeslu mají daleko, nehledě na fakt, že o dodržování patřičných norem nemůže být ani řeč. Neodborně provedenými spoji již teď obtéká voda dešťové žlaby a stéká na podokapní římsu, smáčí ji a hrozí destrukcí omítek, obzvláště kolem dešťových svodů.

Jen pro zajímavost – v r.1995 bylo na klášterním kostele proinvestováno a panu M. Kuntovi z Lomnice nad Popelkou zapláceno za klempířské práce 263 000 Kč (za práce tesařské 28 000Kč, za práce pokrývačské vč. demontáže eternitu, montáže výtahu, skládky a přesunu hmot 678 392 Kč).

Lenka Nyklová

„neodborně provedenými spoji již teď obtéká voda dešťové žlaby a stéká na podokapní římsu, smáčí ji a hrozí destrukcí omítek, obzvláště kolem dešťových svodů“ . . .

Letošní finanční zajištění obnovy klášterního kostela

Na letošní práce na obnovu kostela Nanebevzetí P.Marie bývalého kláštera paulánů bylo uvolněno 1 600 000Kč z Ministerstva kultury ČR v rámci Programu záchrany architektonického dědictví, 200 000Kč z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, 200 000Kč jako mimořádná dotace Ministerstva kultury ČR a příspěvek Města Nová Paka (odpovídající pravidlům zřízeného dotačního fondu, tzn. 12,5% získaných dotací) 250 000Kč. Pokládka krytiny z přírodní břidlice, jež je autentickým materiálem v historii kostela, proběhne v rozsahu finančních prostředků a pokračovat bude v následujícím roce.

Lenka Nyklová

stavební firma

František Šilhán - STAVOS

zavedená stavební firma s dlouholetou tradicí přijme
do HPP profese: **zedník (i absolvent)**

stavební dělník

(bližší informace na tel.: 732 155 340)

**Fr. Šilhán, Příčná 414, Stará Paka, tel: 493 798 343
www.istavos.cz**

Českomoravská stavební spořitelna, a. s.

Poradenské místo v ulici Jiřího z Poděbrad čp. 41

Liška má konečně otevřeno každý den!

Od pondělí do pátku 8.30 – 17.00 se o klienty

budou starat finanční poradci

Eva Fantová,

Jaroslav Landfeld a Zdeněk Vondra.

Co můžeme udě- lat pro novopac- ký klášter?

Přibližně v květnu 2005 bylo veřejně oznámeno zrušení novopacké nemocnice, která se nacházela v prostorách bývalého paulánského kláštera. Nezávisle na tomto záměru se uskutečnila přednáška paní doktorky Marie Svatošové na téma "O naději a o hospicích". Byla to jiskřička, která pomohla vzniknout myšlence o využití prostor kláštera. Následně se utvořila skupinka lidí ochotných "něco udělat". Prvním krokem byla schůzka

pokračování na str. 5

Co můžeme udělat pro novopacký klášter?

s ředitelem VZP za účasti ředitelky Oblastní nemocnice v Jičíně, která vznik hospice velmi podpořila. Výsledkem schůzky byl slib ředitele VZP, pokud dostane příspěv z Královéhradeckého kraje, bude počítat s hospicovými lůžky. Vždyť je "Pačák" a obnovu zdravotního zařízení v Nové Pace by si přál.

Odpovědí na dopis hejtmanovi Královéhradeckého kraje nám byl příslib volných 25 lůžek v našem kraji a podpora, pokud projekt podpoří Liberecký kraj. V tomto kraji zatím není žádný hospic, proto se podpora dala očekávat (vzhledem k poloze Nové Paky).

Pomoc jsme našli na městě. Pan místostarosta František Škvařil pozval do Nové Paky ministryni zdravotnictví, která se jednoznačně vyjádřila pro hospic. Podpořil nás i biskup Mons. Dominik Duka.

Zároveň jsme hledali organizační zařazení. Občanské sdružení nebo Charita? Rozjeli jsme se podívat do Domova svatého Josefa v Žirči a do Hospice Anežky české v Červeném Kostelci, kde jsme si domluvili schůzku s ředitelem královéhradecké Charity. Následovala jeho návštěva v Nové Pace a příslib cesty do Německa, kde chtěl získat většinu finančních prostředků. Setkání, jehož byli přítomní zástupci církve i města, vyznělo velmi optimisticky. "Začněte plánovat benefiční

akce ..." naše radost, i přes varovné hlasy, byla inspirující a velká.

Následovalo však vyhublé mlčení a my jsme se začali ptát: "Co se stalo?" Objekt byl nabídnutý k prodeji. Náš zástupce na kraji, který nám zpočátku vyjádřil podporu, začal hledat jiné využití.

Prošli jsme různými jednáními, naplněnými a nenaplněnými přísliby. Poznali jsme, že nejsou důležité "baráky", ale lidé a jejich vztahy. Na zrekonstruované jičínské LDN leží na pokoji 14 pacientů. Je to možná ekonomické, ale je to lidské? Při vši účtě k zdravotnímu personálu, cítí se zde lidé dobře? Co je vlastně hospic? Myšlenka hospice vychází z úcty k člověku jako jedinečné a neopakovatelné bytosti a z potřeb pacienta: biologických, psychických, sociálních a spirituálních. Cti autonomii nemocného, jeho individuální právo rozhodnout se. Pacient v hospici ví, že nebude trpět nesnesitelnou bolestí, že bude za všech okolností respektována jeho lidská důstojnost a hlavně, že v posledních chvílích života nezůstane osamocen. Hospic nemůže nahradit nemocnici, stejně tak nemocnice nemůže zcela nahradit hospicovou péči - je nutná spolupráce. V době, kdy pobyt v nemocnici pozbývá smysl, měl by mít pacient a jeho blízcí možnost požádat o převoz do hospice. V žádném

případě však to neznamená, že v hospici musí umřít. Domácí prostředí hospice dokáže v některých případech vrátit lidem zdraví a pustit je do domácího ošetřování, jelikož je v hospici nabízená péče, která v nemocnici při běžném provozu a maximálním vytížení personálu není možná. Navíc v hospici se s nemocným mohou ubytovat jeho blízcí. Ráda vzpomínám na úplně praktický příklad ze života v hospici, který vyprávěla paní doktorka Svatošová: "Pacient byl zvyklý celý život si dojit na pivo. A tak se s jednou ošetřovatelkou domluvili a vyvezli ho do hospůdky. Navíc cestou potkali starostu Červeného Kostelce, který je

na to "pivko" pozval." Nechci tím zlehčovat náročnost práce sester v hospici, ale ukázat lásku k člověku, o kterou jde v hospici především. Hospicové lůžko však není u nás definováno tak, aby bylo plně hrazeno. Prostředky se musí shánět "jak se dá". Není to jistě věc jednoduchá. Příkladem nám může být nejbližší (vzdálený asi 80 km) hospic v

Červeném Kostelci, který provozuje Česká katolická charita. Hospice v Litoměřicích, v Mostě, v Prachaticích atd. zaštiťují občanská sdružení.

Byla vypovězena smlouva a severní křídlo kláštera bude za dva roky vráceno Řádu nejmenších bratří sv. Františka z Pauly. Řádu, který má ve svém heslu "CHARITAS", tzn. milosrdná láska, která slouží druhým. Řád, který byl zároveň nositelem vzdělanosti. Co bude v jejich sousedství?

Klášteří komplet je dominantou Nové Paky, ač byl dříve využíván k nejrůznějším účelům, o kterých bychom mohli diskutovat, včetně využití objektu jako nemocnice. Ale to všechno je (bohudík i bohužel) již historie. Teď, na začátku 21. století, je ještě otevřená možnost a šance využití kláštera jako objektu, který by se mohl navrátit původnímu využití a sloužit všem potřebným. Přijměte tuto výzvu a pomozte k založení občanského sdružení pro zřízení hospice! Pomoci může každý, kdo je ochotný dát svůj čas pro dobro druhých včetně politických stran, firem či různých sdružení.

Kontaktní osoba:

Gabriela Jánská - MÚ N. P.

(Více o hospicích na www.hospice.cz, www.world-day.cz).

Děkujeme za Vaši podporu a pomoc.

Mgr. Bohuslava Korbelařová

Memoriál Ládi Kotyky

Pamětní list

Hitop Paka dne

24. IX.

Přes sto skautů – od nejmladších po důchodce – se sešlo za pěkného počasí u packé klubovny na 18. ročníku Memoriálu Rovera Kóti. Na deseti stanovištích lesní trati si děti zopakovaly své znalosti a ověřily šikovnost. Putovní cena – dřevorezba kanadského orla – zůstala v Nové Pace příčiněním děvčat křesťanského oddílu k radosti jejich vedoucí Lindy Podzimkové.

■
V těchto dnech také oslavili skauti významné životní jubileum bratra Jindry Zívra. Do dalších let mu přeji mnoho zdraví a životní pohody.
J. Hylmar

Fitos®

spol. s r. o.

tel.: +420 493 760 711, fax: +420 493 760 719
E-mail: fitos@fitos.cz, URL: www.fitos.cz

tiskárna
STARÁ PAKA

VZPOMÍNKY

Stalo se hezkou tradicí, že v Husově sboru vzpomíná pan farář Tomšík spolu s farníky při svátku Dušiček památky zesnulých.

U pomníku sv. Václava bylo o novém státním svátku mnoho květin a svetylů. Na tu sochu, postavenou už v roce 1726, dohlíží sousedé a s nimi rodina pana Václava Pavlovce, zeměděleho politického vězně, úspěšného podnikatele i výtvarníka. Byl význačným sokolským pracovníkem i cvičencem. Ihned po válce se Sokolové vrátili do svého a za sokolovnou začali cvičit. Malí žáčkové jen zírali, jak na vysoké hrazdě ti staří Václavové – Pavlovec, Landfeld, obchodník z náměstí, Novotný z hospodářského družstva – s dalšími váženými občany vytáčeli veletoch. Dlouho sokolovat nemohli, za necelé tři roky je začali kádrovat a vylučovat.

Na Husově sboru je pamětní deska pana faráře Václava Falty, který tam kázal slovo boží a posiloval věřící v těžké době. Sám byl postižen neštěstím své dcery. Za svá kázání byl zatčen gestapem koncem roku 1944 a umučen v Terezíně v květnu, když válka už končila.

Do sboru chodili i Václavové Hynkovi z Besedy. Ten mladší, švagr pozdějšího biskupa, žil pro skautování. Psal a režisoval hry na jevišti Grandu a loutky v Nálavkově hostinci U zeleného stromu. Když svaz mládeže začal pohlcovat skautské hnutí, napsal satirickou báseň, která kolovala po střediscích a burcovala proti tomu. Nadlouho nepomohla. Sepsal kroniku packého skautování a předal ji středisku nedlouho před úmrtím.

V roce 1958 připadlo svatého Václava na neděli. Ráno přišel, jak bývalo dobrým zvykem, řemeslovat a popovídat pan holič Házek. A že ti cikáni, co kopou plyn a lágrují na naší louce za Začátkem, v noci tady u pošty u stavby bytovky mezi Šnýdrovými a Hofmanovou vilou zabili nám Václava Žižku. Dobrého člověka, siláka s duší dítěte, který dlouho bydlel a správcem na starém fotbale s paní Anežkou, po své matce paní Ponzavové také porodní bábou.

My jsme tenkrát výjimečně jeli už dopoledne hrát mistrák do Chlumce a stavovali se na Újezdě pro Václava Kužela, středního útočníka. Cestou přes Proseč jsme zarazili na mezi, kde po nočním cvičení odpočívali milicionáři Reguly a oznamovali jim ten mord. Byl mezi nimi také dispešer předvýroby Václav Prokeš z Čisté, co jako spojka jel v noci budit jednoho z velitelů až do Karlova. Ten tam také byl, měl ovázanou ruku. S

těmi cigoši to nebyla pravda a jeden z těch na mezi pak dostal od okresního soudce pana Vávry u packého soudu 18 roků. Na starém hřišti na škváru a drny vybíhali hájit barvy Paky i Václav Končický, mistr nástrojárny, spolužák Václav Nosek ze Zboží, Václav Koula, z nás nejmladší a nejlepší sportovec.

Václav Kužel utekl dvakrát té zubaté. Poprvé 21. srpna 1969, kdy přežil autohavárii u Hořic, zaviněnou nesvědomitým protékčím řidičem Reguly. Zahynul tam pan Václav Košťál, plánovač, náměstek Karel Novák a zásobovač Josef Jerie. V protijedoucím voze manželé lékaři. Ten řidič neměl za volantem vůbec být, ale potomkům funkcionářů strany a vlády vše procházelo.

Václav Kotyk, dělník staropacké železniční výtopny, měl jediného syna. Ten byl zatčen v průmyslové škole při vyučování. Když zatýkáci komando STB příliš dlouho převracelo rodný domek, panu Kotykovi došla trpělivost a vyhodil je. Upracovaným rukám proletáře nedokázali odporovat.

V pivovare byl čas podstarším pan Václav Hák, manžel paní Lůdi z peckovského revíru. Zaváděl pro hradeckou Škodovku exportované pivovary v Asii. Po únoru 48 se vrátil domů na dovolenou a už nesměl zpět. Pokus přejít čáru

hranic nevyšel, státní soud ho na dlouhé roky poslal na Morinu. To byl český Mauthausen: nesplnitelné normy v kamenolomu, hlad a likvidační teror, zničené zdraví a ztracené nejlepší roky života.

Hezčí vzpomínky jsou na pana Václava Schováňka, souseda a velkého kamaráda našeho malého brášky Pěti, i v té všivě době vždy noblesního magistra elegantiae města. Byl elegantní, i když ho v revoluci hnali Němci před tankem ulicí na náměstí jako rukojmí. Měl mnoho známých kumštýřů výtvarníků. Po letech přivedl do města turnovského mistra Karla Vika, který pro otce maloval packé památky, grafika Jiřího Švengsbíra, Váchalovu „ženskou“ Annu Mackovou. Mimochodem: Karel Vik vytvořil pro pana Ottu Kretschmera soubor z Husáku už před válkou a našemu Petrovi by teď bylo šedesát.

Naším strýcem byl pan Václav Urban ze Staropacké ulice, který skoro všechno uměl udělat. Narodil se ve Velence u Poděbrad, ještě za dobrého starého Rakouska. To kapelníci c. a k. armády verbovali u nás mladé nadané chlapce muzikanty a strýc Václav se dostal až do Sarajeva ještě před tím atentátem. Po pětapadesáti letech jsem ho vezl do rodiště. Cestou vzpomínal na sousedova Frantíka, co jen pořád seděl smočený

v rybníku, dokud nezamrzl, pak teprve šel do školy. Přijeli jsme na náves, na břehu zarostlý děda s nohama ve vodě. „Těbůh, Františku, jak to de?“ „Pořád stejně, Vašíčku. Tys tady dlouho nebyl, zas někdy přijed.“ Už nepřijede.

Legendou je pro pamětníky pan rada MUDr. Václav Matys, dobrý soused, pan šachista a člen hasičského sboru. Za jeho časů by problém s hernami u škol a mladistvými kuřáky svinstva byl vyřešen ze dne na den, takovou měl autoritu i moc městského zdravotního rady. Určitě by nedopustil zničení cestičky do Jiráskovy ulice podle plotu chlapecké školní zahrady, kterou chodil denně z města domů. Chudáci senioři, obyvatelé společného domova i pacienti, které zase v zimě čeká ten příkrý kopeček. Pan rada, ač velmi majetný, měl velké sociální citění. V delikátních záležitostech doporučoval ženám pít vodu od žlábků, jen neřikal kdy. Rozumělo se, že „místo toho“. Měl na starosti i dámský personál od Kroupů a Hyků a ten historický dialog by případným zájemcům mohli dle legendy podat česky jen dobří rodáci.

SANCTAE WENCESLAE ORA PRO NOBIS. Zdá se, že to mladá generace bude potřebovat vzhledem k tomu, co dva ctihodní Václavové z Hradu dopustili. **Jiří Hylmar**

Velký Medér - ráj pro penzisty a zdravotně postižené

Díky novopacké organizaci Svazu tělesně postižených a organizátorce celého zájezdu, jednatelce Miluši Líbalové, si 40 členů této organizace prodloužilo léto týdenním pobytem na jižním Slovensku ve Vel'kém Medéru. Velký Medér, bývalé Čalovo, se nachází v regionu Žitného ostrova na trase mezi Bratislavou a Komárnem. V okolí je možnost výletů i do blízkého Maďarska. Termální koupaliště leží v lesoparku o rozloze 20 ha. Zdejší termální voda má příznivé účinky na léčení kloubních onemocnění, bolestí zad a celkově přispívá k regeneraci organismu, což se příznivě u návštěvníků projevilo. Toto zázemí je opravdovým rájem nejen pro tělesně postižené, kterým dělá normální pohyb na souši někdy značné potíže, ale i pro penzisty i normální občany, protože cenové relace na Slovensku jsou pro nás příznivé.

V areálu termálních koupališť jsou pro návštěvníky připraveny dva sedací bazény – jeden venkovní a jeden krytý s teplotou vody 38 st. C, jeden velký a jeden menší pro plavání, další bazén s tobogánem a velkou skluzavkou. Tento komplex doplňuje ještě jeden krytý bazén a venkovní dětský bazén. Všechny tyto bazény jsou

naplněny termální vodou o teplotě 28 st.C. V areálu je i sauna, solárium, minigolf, tenisový kurt, volejbalové hřiště, fitness, masáže a nespočetné množství stánků s občerstvením, kde se dá samozřejmě i obědovat, takže areál nemusí návštěvníci ani přes den opouštět.

Novopacká výprava byla ubytována asi půl kilometru od areálu částečně v chatkách a částečně v apartmánech s veškerým vybavením pro spánek, hygienu a stravování, vše k plné spokojenosti účastníků. Týdenní pobyt uplynul jako voda. Prakticky jedinou starostí účastníků bylo, který bazén a kterou vodní masáž využít. Dva dny bylo sice horší počasí, jeden den dokonce pršelo, ale to v termální vodě vůbec nevadilo.

Při zpáteční cestě navštívila výprava ještě vodní dílo Gabčíkovo, kde účastníci viděli uzavírání a otevírání vrat včetně napouštění plavební komory s přeplutím lodi ze spodní nádrže do horní. Samozřejmě týdenní pobyt přinesl účastníkům jak fyzické, tak i duševní osvěžení a při zpáteční cestě autobusem si již někteří vyjednávali návštěvu Vel'kého Medéru i v příštím roce.

Míla Pour

Karmelitánské knihkupectví

F. Procházky 101, Nová Paka /v přízemí MKS/
e-mail: nova.paka@kna.cz, tel.: 493 721 967

Vám nabízí

Libuše ŠILHÁNOVÁ : OHLÉDNUTÍ ZA ŽIVOTEM

Autorka (novinářka, učitelka a socioložka) laskavým způsobem probírá všechny významné kapitoly svého života od dětství a mládí, které prožila na venkově u Čáslavi, přes poválečné budovatelské období v Chomutově, studium v letech padesátých a tvořivě prožitá léta šedesátá až k dramatickému roku 1968, po němž následovala pracovní diskriminace. Zajímavě píše o své práci pro Chartu 77 i později pro Československý a Český helsinský výbor.

G. Chevreau: Tančíme, protože neumíme létat Od heroinu k naději: příběhy a osudy

Napínavý příběh Američana, původním povoláním ekonoma, který se ve Španělsku už 20 let věnuje narkomanům. Elliot Tepper nic takového neplánoval, vše je výsledkem zvláštních životních souvislostí a probuzeného soucitu. Podle autora, kanadského spisovatele a světoběžníka, kterého jako svého přítele v Praze v roce 2001 představil John MacFarlane, jsou domy Betelu, kde žijí osvobození narkomané, v současné době nejdynamičtější a nejživotnější společností na světě, které zná. Betel s narkomany pracuje už ve dvanácti státech tří světadílů.

Pozvánka na besedu s Monikou Elšíkovou

Společně s Městským kulturním střediskem v Nové Pace Vás srdečně zveme na besedu s Monikou Elšíkovou: O filmu, psaní a hlavně o její knize Opat chuligán aneb Dobré dílo Anastáze Opaska - v pátek 18. listopadu od 18 hod. na malém sále MKS v Nové Pace. Vstupné dobrovolné

Monika Elšíková - spisovatelka, režisérka a scenáristka

Studovala krátce DAMU, poté přešla na FAMU. Během studií natáčela pro ČT publicistické a dokumentární pořady, např. Jeden den bratra Gereona (ČT, 1994). V roce 2001 natočila film Archa pro Vojtu, o kterém sama řekla: "...Jsem vděčná České televizi, že se rozhodla natočit film na motivy knihy Martiny Drijverové a že mne oslovila a umožnila mi se na něm podílet. Byla jsem překvapená a mnohdy i zaskočená citlivostí, vstřícností a dovedností Vojty Orla a hlavně tím, jak my, takzvané zdraví, máme tendenci děti postižené Downovým syndromem podceňovat." Píše také knihy pro děti - Jonáš a velryba (1998) a Bubu (1999) - a pro dospělé - Dobré dílo Anastáze Opaska; dětské knihy byly oceněny mimo jiné Zlatou stuhou, Nejkrásnější knihou - 1. místo v kategorii Literatura pro děti a mládež, Cenou ministra kultury, Cenou učitelů, kniha Opat chuligán aneb dobré dílo Anastáze Opaska byla na knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě oceněna jako Nejkrásnější kniha v oblasti beletrie.

Monika Elšíková: Opat chuligán aneb Dobré dílo Anastáze Opaska

Tato kniha vznikla díky tomu, že se Monika Elšíková v roce 1991 víceméně náhodně seznámila s břevnovským opatem Opaskem a byla doslova okouzlena jeho charakteristickou osobností. Opaskova civilně neokázalá, a přesto hluboká víra autorku přivedla nejen k náboženské konverzi, ale učinila z ní, i přes značný generační odstup, oddanou obdivovatelku jeho životního díla. To také chtěla díky své dokumentaristické profesi, vtělit do jistého životopisně dokumentárního příběhu, jímž by bylo toto dílo připomenuto. A tak vznikla kniha-sborník, nemající tradiční memoárovou podobu jako Dvanáct zastavení, ale v níž se mísí Opaskovy autentické vzpomínky a úvahy se svědectvím řady jeho přátel, vzpomínajících na něho a komentujících jeho nejružnější aktivity.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

Expedice na kole z Lhasy do Káthmándů

Skupina deseti turistů z České republiky, mezi kterými je i bývalý packý atlet a současný vedoucí druholigového družstva atletů Sokola Nová Paka Zdeněk Hrnčíř, se vydala na expediční cestu na horských kolech do Tibetu. Většinu výpravy, kterou pořádá cestovní kancelář Agentura Vesmes, tvoří sportovci kolem 40 let, kteří mají na kole sježděný kus světa.

Cílem cesty této skupiny je přejezd na horských kolech z tibetského města Lhasa přes Tibetskou náhorní plošinu a průsmyky Himalájí do nepálského hlavního města Káthmándů. Trasa měří celkem 1100 km a cyklisté ji konají s plnou expediční výbavou včetně stanů, spacáků a vařičů bez doprovodného vozidla. Ubytovávají se dle možností. Předpokládají, že polovinu nocí stráví mimo civilizaci ve stanech a polovinu v hotýlcích a ubytovnách. Stravování si budou zajišťovat po cestě z místních zdrojů.

V této době končí v oblasti období monzunu. Teoreticky by mělo být tedy stále jasno bez deště. Denní teploty zde v 3500 m nad mořem bývají okolo 15 st. C a noční okolo 5 st. C. S výškou však klesají, v nejvyšších místech kolem 5000 m bývají noční mrazy až -15 st.C. První dvě třetiny cesty očekává výprava silný protivítr směrem od Himalájí k Tibetské n.plošině.

Expedici zahájili cestovatelé 27. září odletem z pražské Ruzyně přes Vídeň a Peking do Lhasy, která leží 3500 m n.m.. Po třídní aklimatizaci se vydali na kolech na svoji pouť Himálajemi.

Díky občasnému zpravodajství Zdeňka Hrnčíře, můžeme čtenáře v několika reportážích informovat o této zajímavé cestě.

Let z Vídně do Pekingu byl OK. Z Pekingu jsme druhý den přeletěli do Lhasy. Je to hlavní město Tibetu se 120 tisíci obyvateli. Přibližně dvě třetiny jsou čínští přistěhovalci a pouze jednu třetinu tvoří původní Tibeťané. V tomto městě, kde až do roku 1959 sídlil Dalajláma, jsme se tři

dny aklimatizovali. Tato aklimatizace byla velice nutná, protože jakákoliv námaha v této výšce nám dělala ze začátku značné problémy, někoho bolela dokonce i hlava. První den nám dělал potíže i výšlap do schodů v hotelu, kde jsme byli ubytováni. V rámci aklimatizace jsme také absolvovali jednodenní "trek" do výšky 4250. Třetí den jsme se již pomalu adaptovali na nezvyklou nadmořskou výšku a vše začalo být OK. 2. října jsme absolvovali první etapu dlouhou 86 km z Lhasy do Gambadongbu. Cesta byla celkem rovinatá. Nejprve jsme jeli po proudu řeky Lhasa river a dále po soutoku s Brahmaputrou proti proudu do Brahmy až pod sedlo Kampa La. Večer jsme kempovali ve vlastních stanech přímo u řeky Brahmaputra. Druhý den ráno nás čekala první zatěžkávací zkouška - výšlap do sedla Kampa La. Pěťadvacetikilometrové velké stoupání z místa výjezdu ve výšce 3700 m do nadmořské výšky 4802 m s převýšením 1100 m nám dalo hodně zabrat. V této výšce již končila legrace. Těsně pod sedlem jsme již museli dělat časté přestávky. Špatně se nám dýchalo a motala se nám všem hlava. Výsledek stál ovšem za to utrpení. Na vrcholu sedla se otevřel nádherný výhled na druhou stranu - na posvátné jezero Jamdrok, položené ve výšce 4400 m, a na 7200 m vysokou horu Nantingaca. S kopce to byla již pohoda. Sjeli jsme na břeh jezera a po 41 km jízdy si našli ubytování v opuštěné čínské usedlosti. Večeřeli jsme čínské nudle, které jsme si uvařili na benzinových vařičích. Po nezbytné hygieně a výborné koupeli v jezeru jsme po 20. hodině, kdy se setmělo, šli spát. Místnosti, kde jsme spali byly velmi špinavé s vytlučnými okny. Na zem jsme si dali staré pytle, co jsme zde našli, na to položili karimatky a ve spacácích usnuli.

Nastávající den 4. října jsme vstali velice brzy a posnídali čaj a sušenky. Počasí nic moc, vypadalo to na déšť. Zabalili jsme bagáž na kola a vyrazili

okolo jezera směrem pod průsmyk Karo La - na naši druhou zatěžkávací zkoušku. Bohužel po pár kilometrech se k naší nelibosti spustil déšť, který stále houstnul. Klesla také teplota na pouhé 4 st.C. Po 34 km jízdy v dešti, na kost zmrzlí a durch mokří, jsme zastavili u male benzíny před městečkem Nakartse. Původně jsme chtěli jet ještě tak 20 km za město, těsně pod stoupání k sedlu Karo La a tam spát pod stanem, ale vzhledem k velice špatnému počasí jsme přehodnotili situaci a dojeli v té slotě už jen do městečka Nakartse. Zde jsme si za velkých problémů a komplikací našli konečně hotel, spíše jedinou šíleně páchnoucí místní ubytovnu. Hlavně, že zde nepršelo a měli jsme zde postele a teplé deky, i když oboje prožrané a hodně zapáchající. Co by člověk neudělal pro trochu pohodlí.

Příští den 5. října stále vydatně pršelo a dokonce na okolní vrcholky hor napadl sníh. Pozdrželi jsme start do jedenácti hodin. Bohužel jedenáctá nerozhodla a počasí se neumoudřilo. Vzhledem ke zkušenostem z předchozího dne jsme proto pozměnili denní plán. Místo na kolech přes sedlo Karo La, které je ve výši 4950 m, do 100 km vzdáleného městečka Gjance jsme sehnali nákladák a minibus a přes sedlo jsme se do Gjance svezli auty. Romantika žádná. Na vrcholu sedla při hustém sněžení s teplotou pod nulou jsme nic neviděli a udělali jsme dobře, že jsme se nechali převézt auty. I tak nám přejezd po blátivé cestě trval skoro celý den. Do Gjance jsme dorazili v 16 hod odpoledne.

Ubytování jsme si našli i do-

cela slušném hotelu. Přestalo dokonce pršet a usmálo se na nás sluníčko. Proto jsem neváhal a projel jsem se ještě na kole po okolních malebných vesničkách. Všude se pásli dobytek - kozy, ovce, jakové a koně. Rolníci sklízeli ječmen a uprostřed políček ho přímo i mlátili. To vše v nádherné scénérii okolních vysokých hrotů hor. Vesničané na mě pokřikovali a chtěli se pozdravit. Občas jsem musel ukazovat své kolo a jeho možnosti. Horské kolo tu neznají. Prožil jsem tak velmi příjemný podvečer.

Následující den 6. října jsme měli dle plánu v Gjance jako odpočinkový. Dopoledne jsme navštívili velice krásný buddhistický klášter Baiju. Uvnitř se nachází i jedna z největších buddhistických stúp v Asii - Kumbum. Poté jsme vyjeli na dominantu města, což je na návrší o 250 m výše obrovská anglicka koloniální pevnost, která sloužila Angličanům jako útočiště v polovině 19. stol. Nasycení dojmy jsme bázili po dalších zážitcích, a tak jen bez bagáže jsme vyrazili na další výlet do okolních vesnic a hor. Vyšlapali jsme na sedlo u místní hory ve výšce 4900 m. Bohužel po 21 km jízdy se nad námi začaly stahovat mraky. Během pár minut se jasná obloha zatáhla a přihnala se vichřice. Déšť byl otázkou vteřin. Obrátili jsme kola a vši silou jeli nazpátek. Z bouřkovou vichřicí v zádech, i když jsme nešlapali, jsme jeli po rovině rychlostí více jak 50 km/hod. Něco úžasného. Nic podobného jsem zatím nezažil.

/Pokračování příště/.

Ze zpráv Zdeňka Hrnčíře upravil Míla Pour

PROGRAM

KINO NOVÁ PAKA

PROGRAM

Upozornění: Dle Zákona ČNR č. 241 každý účastník veřejné produkce kinematografického díla se vstupným zaplatí k ceně vstupenky příplatek 1,- Kč. Informace o programu kina nepřetržitě na tel. č. 493 722 892, www.novapaka.cz.

1.- 2. úterý pouze ve 20 hodin, středa v 17,30 h. a ve 20 hodin

Legends z Dogtownu

Skateboarding se pro ně stal životním stylem.

107 min. –Přístupný – Vstupné 70, 72 Kč

3. čtvrtek v 17,30 a ve 20 hodin

Čtyři bratři

Vrátili se domů, aby pohřbili mámu ... a jejího vraha.

109 min. –Nepřístupný do 15 let – Vstupné 60, 62 Kč

4.- 5. pátek, sobota vždy v 17,30 a ve 20 hodin

Šťěstí

Tatiana VILHELMOVÁ, Pavel LIŠKA a Aňa GEISLEROVÁ ve filmu Bogdana Slámy (Divoké včely) o zázračích obyčejného života.

102 min. –Přístupný – Vstupné 62, 64 Kč

8. – 9. úterý pouze ve 20 hodin, středa v 17,30 hodin a ve 20 hodin

Svěrací kazajka

Adrien BRODY (Pianista, Vesnice) putuje časem ... ve svěrací kazajce.

103 min. –Nepřístupný do 15 let - Vstupné 60, 62 Kč

10. čtvrtek pouze v 19 hodin !!! Filmový klub:

Nechod klepat na dveře

Současný Divoký západ klidným pohledem kultovního režiséra Wima WENDERSE. – psychologický film.

125 min. –Nepřístupný do 15 let – Vstupné pro členy FK 60 Kč, pro nečleny s příplatkem.

11. – 12. pátek, sobota vždy pouze v 17,30 hodin

Karlík a továrna na čokoládu

Připravte se na sladkou příchuť dobrodružství Johnny DEPP v novém rodinném filmu režiséra Tima Burtona.

115 min. – Doporučená přístupnost: od 12 let – Vstupné 60, 62 Kč - ČESKÁ VERZE

15. úterý v 17,30 hodin a ve 20 hodin

Země hojnosti

Wim WENDERS, režisér filmů "Nebe nad Berlínem" a "Million Dollar Hotel", hledá "Zemi hojnosti". – psychologický film

110 min. –Doporučená přístupnost: od 12 let – Vstupné 60, 62 Kč

16. – 17. středa v 17,30 hodin a ve 20 hodin, čtvrtek pouze v 17,30 hodin

3:15 zemřeš

Opakování úspěšného hororu od tvůrců filmu "Masakr motorovou pilou".

84 min. –Doporučená přístupnost: od 12 let – Vstupné 62, 64 Kč

18. – 19. pátek, sobota vždy v 17,30 a ve 20 hodin

Doblba !

Černá barevná komedie.

117 min. –Přístupný – Vstupné 64, 66 Kč

22. – 23. úterý pouze ve 20 hodin, středa v 17,30 hodin a ve 20 hodin

Říše vlků

Bývalý policista (Jean RENO) vyšetřuje brutální a záhadné vraždy tří žen.

126 min. –Nepřístupný do 15 let – Vstupné 60, 62 Kč

24. – 25. čtvrtek pouze ve 20 hodin, pátek v 17,30 a ve 20 hodin

Temné vody

Jsou tajemství, která mají zůstat nevyřešena.

105 min. –Nepřístupný do 15 let – Vstupné 64, 66 Kč

26. sobota pouze v 19 hodin !!! Filmový klub :

Proti zdi

Nejlepší evropský film roku 2004.

122 min. –Nepřístupný do 15 let – Vstupné pro členy FK 60 Kč, pro nečleny s příplatkem.

29. – 30. úterý pouze ve 20 hodin, středa v 17,30 hodin a ve 20 hodin

Těžká váha

Bývalý šampión se vrací do ringu, aby riskoval v zápase na život a na smrt. V hlavních rolích Russell CROWE (Gladiátor, Čistá duše) a Renée ZELLWEGEROVÁ (Deník Bridget Jonesové)

144 min. –Přístupný – Vstupné 64, 66 Kč

KINO HRAJE DĚTEM:

19. sobota v 15,30 hodin

Dětský bijásek

Tajemný kocourek – O detektivu Sultánovi – Mikeš hrdina – Lyšajův sen – Výprava do Hrusic a dalších pět pohádek

64 min. –Vstupné 14 Kč

Metráže jednotlivých filmů jsou pouze informativní.

P ř i p r a v u j e m e :

Legenda o Zorrovi – Ostrov – Noční hlídka – Zlomené květy – 40 let panic – Napola – Wallace & Gromit: Prokletí králíkodlaka – Noční let – Góóól ! – Kurýr 2

Doblba !

Černá barevná komedie.

Předprodej a prodej vstupenek a provoz půjčovny videokazet a DVD: úterý až sobota 16,30 – 20,15 hodin, st. svátky 16,30 – 19,30 hodin. Deset minut před začátkem představení přednostní prodej vstupenek. Prodej časopisu CINEMA, nenahraných videokazet a plastových obalů na VKZ. Z m ě n a p r o g r a m u v y h r a z e n a.

Městské kulturní středisko, F. F. Procházky 101, 509 01 Nová Paka. Vstupenky objednávejte na telefonním čísle: 493 721 928 nebo prostřednictvím on-line formuláře a www.mks-novapaka.cz, www.ergis.cz. Zamluvené vstupenky je nutné vyzvednout nejpozději tři dny před pořadem v kanceláři MKS, jinak budou dány znovu do prodeje

Pro školy

Divadlo Koráb Brno - "Na klavír snadno a rychle"

Středa 2. listopadu 2005 v 8.30 a v 10.30 hod, velký sál MKS Nová Paka, vstupné: 35,- Kč

Hudebně-dramatický pořad pro školy, který není výchovným koncertem v pravém slova smyslu. Jak sám název napovídá, jedná se o představení zaměřené na klavír jako nástroj mnoha tváří a možností. K čemu všemu může klavír sloužit? Co se vlastně na koncertu smí a co je vyloženě faux-pas? Zajímá vás, jaký je asi život klavíristy? Nejen na tyto, ale i na jiné otázky dostanou školáci odpověď během představení.

Sestry Steinovy - koncert

Pátek 4. listopadu 2005 od 20.00 hod, malý sál MKS Nová Paka, vstupné: 90,- Kč

"Křehké jako břitva" jsou skutečné sestry Karolina a Lucie, které vyrůstaly v Děčíně, kde společně zpívaly v dětských sborech i v rockových kapelách. Vytříbené a vtípné, ale i ironické a sarkastické, takové jsou texty písní, které zdobí obě dosavadní alba a koncerty této výjimečné sesterské dvojice. První album nesoucí název Lilie polní vyšlo už v roce 2001 u značky Indies records. Druhé, o poznání zralejší s názvem Můj tanec pak v loňském roce u stejného vydavatele.

Pohádka pro děti

Loutkový soubor "SPOJÁČEK" Liberec

Tři prasátka a vlk

Neděle 6. listopadu 2005 v 15.00 hod, malý sál MKS Nová Paka, vstupné dospělí: 25,- Kč, děti: 15,- Kč

Je tu podzim a s ním opět něco pro děti. Loutkový soubor „SPOJÁČEK“ z Liberce připravil na nedělní odpoledne loutkovou pohádku pro děti, ale nejen pro ně! Přijďte se pobavit a zasmát i Vy.

Karel Pokorný

Promítání amatérských videodokumentů II.

Středa 9. listopadu 2005 od 18.00 hod, malý sál MKS Nová Paka, vstupné dobrovolné

Pokračování úspěšného promítání videodokumentů oldskauta, nezávislého publicisty a foto-video amatéra Karla Pokorného, jehož první část proběhla v MKS Nová Paka v březnu tohoto roku. Tentokrát se můžete těšit na tři krátké dokumenty: NA SVOU ČEST! – reportáž z tábora jilemnických skautů ve Valdově

ADVENT – Oživené předvánoční tradice v podání dětí a lidových řezbářů. Dokument z r. 2004

THANK YOU, CZECH! – Reminiscence na drama Americké posádky letounu B176 ze 14. února 1945

"PÍSEŇ ČESKÁ SLAVNĚ ZNÍVÁ..."

Pátek 11. listopadu 2005 od 19.00 hod, velký sál MKS Nová Paka, vstupné: 50,- Kč

V rámci 16. výročí Dne boje za svobodu a demokracii pořádáme ve spolupráci s Občanským sdružením Krkonošské metro slavnostní koncert, kterého se zúčastní celkem 140 účinkujících z 5 smíšených pěveckých sborů a 1 orchestru.

Během koncertu vystoupí:

"HLAS" – smíšený pěvecký sbor z Nové Paky

"JIZERAN" – smíšený pěvecký sbor ze Semil

"BOŘIVOJ" – ženský pěvecký sbor z Lomnice nad Popelkou

"COLLEGIUM MUSICUM ČESKÝ RÁJ" – smíšený pěvecký sbor z Lomnice nad Popelkou

"DVOŘÁK" – smíšený pěvecký sbor z Turnova

"KOMORNÍ SYMFONICKÝ ORCHESTR KRKONOŠSKÉHO METRA"

Pro školy

Naivní divadlo Liberec - Čerti z Ještědu

Pověst z Podještědí, o které se zatím neví

Středa 16. listopadu 2005 v 9.00 a v 10.30 hod, velký sál MKS Nová Paka, vstupné: 35,- Kč

"Pověst" o ještědských čertech, která je v závěru spíše mystifikací. Loutkový příběh zprostředkovaný dvěma živými herci v roli Kováře a Kovářky. Ti uvádějí diváky na téměř prázdné scéně, která oběma představitelům doslova narůstá pod rukama, jak se děj příběhu vyvíjí. Během představení se tak postupně objeví celá hora Ještěd i se svou typickou dominantou a je tak prostředím pro vyprávění o místních čertech a peripetích s nimi.

Monika Elšíková - Beseda nejen o její knize "Opat chuligán aneb Dobré dílo Anastáze Opaska"

Pátek 18. listopadu 2005 od 18.00 hod., malý sál MKS Nová Paka, vstupné dobrovolné

Spisovatelka, režisérka a scénáristka. Studovala krátce DAMU, poté přešla na FAMU. Během studií natáčela pro ČT publicistické a dokumentární pořady, např. Jeden den bratra Gereona (ČT, 1994). V roce 2001 natočila film Archa pro Vojtu (scénář, text k ústřední písni Druhý břeh", režie a koprodukce).

Píše také knihy pro děti - Jonáš a velryba (1998) a Bubu (1999) - a pro dospělé - Dobré dílo Anastáze Opaska (1999, vše vydáno ve vydavatelství Monika Vadasová-Elšíková); dětské knihy byly oceněny mimo jiné Zlatou stuhou, Nejkrásnější knihou - 1. místo v kategorii Literatura pro děti a mládež, Cenou ministra kultury, Cenou učitelů, kniha o A. Opaskovi byla v anketách Lidových novin a Katolického týdeníku několikrát

nominována na knihu roku. Od roku 1990 publikovala desítky komentářů, mimo jiné v Mladé frontě Dnes, Lidových novinách, Českém deníku a Respektu. Nyní pracuje na scénáři podle své knihy Bubu, který by měl být v ČT realizován v příštím roce. Chystá vydání románu Vlčí mlha. Studuje Homeopatickou akademii.

LUXURY -

Módní přehlídka

Jiřiny Tauchmanové

Pátek 25. listopadu 2005 od 19.00 hod. - velký sál MKS Nová Paka, vstupné: 299,- Kč / 250,- Kč (2.-3. řada balkon) - Pod záštitou starosty Nové Paky Mgr. Josefa Cogana

Módní přehlídka, na které paní Tauchmanová představí svoji kolekci *luxusních společenských rób*, kolekci *nevšedních svatebních šatů*, kolekci *black & white a podzimní módu*.

Šaty budou doplněny nádhernou bižuterií, kterou na zakázku vyrobila firma Pearl bohemia. Celým večerem bude provázet Ondřej Nebeský a MY2BABY. Jako hosté vystoupí pan Miroslav Smejkal se svojí bublinkovou show a nebude chybět ani malé čertovské překvapení.

Pohádka pro děti

Loutkový soubor "SPOJÁČEK" Liberec

Jak kašpárek léčil draka

Neděle 27. listopadu 2005 v 15.00 hod., malý sál MKS Nová Paka, vstupné dospělí: 25,- Kč, děti: 15,- Kč

Po třech týdnech znovu, další nedělní odpoledne pro ty nejmenší se „SPOJÁČKEM“ z Liberce. Další úsměvná, zábavná i poučná loutková pohádka pro děti i všechny ostatní, kdo se nebojí vstoupit do pohádkového světa.

Připravujeme na prosinec

So 3.12. - 14.00 hod.

Mikulášská

Po 12.12.

ADVENTNÍ KONCERT – KLÁŠTER NANEBEVZETÍ PANNY MARIE:

Amabile, HLAS,

prof. Lubomír Malý a Mgr. Věra Hájková, žáci ZUŠ

Pá 16.12. - Ne 18.12.

Předvánoční trhy

Út 20.12.

Vánoční koncert ZUŠ

ZNALECKÁ KANCELÁŘ NOVÁ PAKA

soudní znalec

STANISLAV KLIMEŠ

CENY A ODHADY MOTOROVÝCH VOZIDEL AUTOOPRAVÁRENSTVÍ STROJE A STROJNÍ ZAŘÍZENÍ

K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka, tel. /fax 493 724 200,
mobil: 602 / 303 364

E-mail: s. klimes @ futurarp. cz

DDM NOVÁ PAKA STONOŽKA

DDM připravuje na listopad

3.11. KOČIČÍ MEJDAN

17.⁰⁰-19.⁰⁰

Sál a Klub DDM

5.11. BUBNOVÁNÍ JEN TAK

Přijďte si bouchnout do bubínku nebo zafoukat na didjeridoo.

Sraz ve 14.⁰⁰ v DDM. Pokud bude příznivé počasí, zahrajem si v přírodě. S sebou vezměte bubínek, didjeridoo nebo cokoliv, co vydává zvuk.

14.11. Setkání s kosmetikou ORIFLAME

16.⁰⁰ – 18.⁰⁰ hodin. Klub DDM

18.-20.11. Víkend pro děti z dětských domovů

24. 11. KLÁNÍ ŠKOL – 7. ročníky

25.11. ADVENTNÍ DÍLNA

tradiční dílna pro veřejnost – výroba adventního věnce na dekoraci stolu. Čas: 17.⁰⁰-20.⁰⁰. Cena: 150,-Kč (tradiční občerstvení v ceně)

Bližší informace k chystaným akcím na plakátech!!!

Z důvodu nezájmu o ucelený keramický kurz bude keramická dílna probíhat v úterý i ve čtvrtek.

Liché týdny v úterý od 20.00 do 22.⁰⁰ hodin – cena 150,-Kč

Sudé týdny ve čtvrtek od 19.00 do 22.⁰⁰ hodin – cena 200,-Kč

Poslední pochod roku

Odbor Klubu českých turistů Sokola Nová Paka organizuje každoročně několik turistických pochodů. Již 40. jubilejního pochodu se v září za nádherného počasí zúčastnilo přes 160 spokojených účastníků.

Proto novopackí turisté připravili na sobotu 5. listopadu 2005 Poslední pochod roku 2005, již 32. ročník. Start pochodu na 33, 24 a 13 kilometrů je od 6.30 hodin od sokokovny. Všechny vytyčené trasy vedou z Nové Paky přes Českou Proseč až do Zboží.

Nejkratší 13 kilometrová trasa vede dále na Skalku pod Kumburkem a pokračuje do cíle v Nové Pace. Nejdelší 33 kilometrová trasa vede z Nové Paky do Zboží a pokračuje přes Tužín na rozcestí Pod Újezdcem na vrch Železný přes Těšín, Železnici, tábor Cidlinu, Bradlec, Klepandu a Kumburk do Nové Paky. Kratší pochod na 24 kilometrů od rozcestí Pod Újezdcem vede přes Klepandu a Kumburk do cíle v Nové Pace.

V cíli každý účastník pochodu kromě malého občerstvení obdrží také diplom za účast a plán termínů pochodů pro rok 2006.

MUZEUM A KLENOTNICE

ZE ZAHÁJENÍ VÝSTAVY OBRAZŮ PAVLÍNY GARDIANOVÉ V SUCHARDOVĚ DOMĚ

Snímkem Jiřího Čejky se vracíme k zahájení výstavy Pavlína Gardianové, které

Městské muzeum uspořádalo v Suchardově domě 23. září 2005.

Přišlo hodně návštěvníků a zažili jsme příjemné chvíle především díky přítomnosti mladé autorky, která žije ve Staré Pace. Zajímavě o ní pohovořil akademický malíř Michail Ščigol, žijící v Železnici. Často bylo připomenuto jméno nedávno zesnulého akademického malíře Vladimíra Komárka, který byl pro Pavlínu Gardianovou nejen vzorem, ale i učitelem. Jsme rádi, že jsme v

Foto Jiří Čejka

Suchardově domě mohli uvítat vedle jiných významných hostů i paní Růženu Komárkovou.

Příjemnou atmosféru pěkného prvního podzimního dne doplnila hrou na flétnu Věra Čejková mladší a na kytaru zahrála její přítelkyně Michaela Šindelářová.

Na snímku je autorka Pavlína Gardianová a akademický malíř Michail Ščigol.

Přijďte do Suchardova domu v

tak v hojném počtu i příště. Předem děkuje

Miloslav Bařina

Se svým o sedmnáct let starším bratrem Stanislavem se podílel na výzdobě nádraží Františka Josefa v Praze, Nové radnice na Starém Městě, na pomníku Palackého atd. V letech 1907 – 1934 navrhl a realizoval na 250 hlavic chrámových pilířů Svatovítského chrámu v Praze. V letech 1911 – 1913 sochařsky vyzdobil kostel ve Štěchovicích; spolupracoval na výzdobě paláce Koruna na Václavském náměstí. Po návratu z Ruska v roce 1919 založil loutkovou scénu "Říše loutek" v Praze. Věnoval se i restaurování cenných barokních soch, například v letech 1938 – 1940 v pražské Loretě. V letech 1945 – 1947 vytvořil návrh na novou vnější výzdobu poškozeného orloje na Staroměstském náměstí v Praze a realizoval po těžkých vleklých jednáních plastiky apoštolů z lipového dřeva, které dodnes obdivujeme. Některé návrhy plastik apoštolů ve třetinovém formátu můžete vidět v expozici muzea v Suchardově domě. Aby toho nebylo málo, tak musím připomenout, že slavné kalendárium Josefa Mánesa ze Staroměstského orloje je uloženo ve sbírkách Muzea hlavního města Praha. Kopie, dnes restaurovaná, je dílem akademického malíře Bohumíra Číly. Narodil se v Nové Pace 16. května 1895 a zemřel v Praze 13. února 1973. V rodině Čílů bylo hodně dětí, ale tři z nich se staly akademickými malíři. Vedle Bohumíra to byl ještě Mikuláš Antonín Číla, akademický malíř, generál (1883 – 1983) a akademický malíř Otakar Číla (1894 – 1977). Vráťím se však k Bohumíru Čílovi. Po absolvování škol v Nové Pace studoval na Umělecko-průmyslové škole a Akademii výtvarného umění v Praze. V roce 1911 působil v Římě, kde v zámku české koleje v Trevi realizoval cyklus obrazů ze života sv. Václava a další fresky a sgrafita. Především však vynikal jako restaurátor. Obnovil například fresky v Klementinu, Na Karlově, v Ledči nad Sázavou, v zámku Roudnice nad Labem, Pardubicích a arkýřové kapli na

RESTAUROVANÍ APOŠTOLOVÉ Z ORLOJENASTAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAZE JSOU DÍLEM SOCHAŘE VOJTĚCHA SUCHARDY Z NOVÉ PAKY A KOPII MÁNESOVA KALENDÁRIA NAMALOVAL SUCHARDŮV PŘÍTEL Z DĚTSTVÍ AK. MALÍŘ BOHUMÍR ČÍLA Z NOVÉ PAKY.

Snad na všech televizních stanicích jsme v posledních dnech mohli ve zpravodajství sledovat záběry z rozsáhlé opravy Staroměstského orloje v Praze. Vedle základních zajímavých informací a záběrů restaurovaných plastik apoštolů mi zcela chybí, že není připomenuto, kdo je jejich autorem. Nebude na škodu, když připomeneme, že autorem těchto dřevorezů je akademický sochař

Vojtěch Sucharda. Narodil se v Nové Pace 31. října 1884 a zemřel v Praze 31. října 1968. Patří mezi neprávem přehlížené umělce podobně jako jeho starší bratr Stanislav Suchar-

da. Rod Suchardů je přitom v mnoha směrech unikátní. Představte si, že Jan Sucharda starší, zakladatel umělecké tradice rodu, se narodil ve Staré Pace v roce 1770 a v rodové umě-

lecké tradici je vlastně pokračováno dodnes. Vojtěch Sucharda v letech 1890 – 1897 absolvoval obecnou a měšťanskou školu v Nové Pace, ale již v té době se vlastně učil ve slavné sochařské a řezbářské dílně svého otce Antonína Suchardy mladšího v Nové Pace. V letech 1899 – 1902 studoval Umělecko-průmyslovou školu v Praze.

Foto z archivu muzea

průmyslovou školu v Praze.

RESTAUROVANÍ APOŠTOLOVÉ...

Staroměstské radnici v Praze, kde restauroval Brožíkovy obrazy Jana Husa před koncilem a Zvolení Jiřího z Poděbrad. V Národním divadle restauroval Hynaisovu oponu a v Královské oboře obnovil poškozené Maroldovo panorama "Bitva u Lipan". Na Bertramce zase Mozartovy salony a v Liběchově Navrátilovy freskové malby. V jeho činnosti pokračovala i jeho dcera, ak. malířka Bohumíra Míšová – Čílová (1932 – 1997). Aby toho hledání souvislostí, které mají vazbu k Nové Pace, nebylo málo, tak si uvědomuji, že za emisi známek získala v roce 1978 u příležitosti Světové filatelistické výstavy za nejlepší známku roku 1978 cenu Anna Podzemná – Suchardová (1909 – 1996). Je to jedna z mála žen na světě, která se zabývala známkovou tvorbou. Byla dcerou Vojtěcha Suchardy. Cenu dostala za cyklus známek "Staroměstský orloj". Pak nehledejte souvislosti. Jsem rád, že jsem měl možnost některé ze zmíněných lidí poznat. V příštím roce si naše muzeum připomene 110. výročí dostavby Suchardova domu. Památku Stanislava Suchardy, od jehož narození uplyne 140 let a od úmrtí 90 let uctí výstavou "Stanislav Sucharda" Omlouvám se za nesouvislé vyprávění o souvislostech.

Váš
Miloslav Bařina

VĚCI Z MUZEA

Model v láhvi - Větrák (větrný mlýn ze Studénky, skleněná láhev a dřevěný model)

V minulém čísle Achátu jsem vám slíbil, že vás budu seznamovat s některými předměty, které běžně nejsou vystaveny v našem muzeu, ale jsou součástí našich sbírek. Tentokrát jsme pro vás vybrali velice zajímavý model větrného mlýna ze Studénky. Samotný model by nebyl tak zajímavý, kdyby nebyl umístěn ve skleněné láhvi. Abych vám to vysvětlil tak trochu po česku, tak se v podstatě jedná o pětilitrovou sklenici, do které se běžně nakládají okurky. Ale teď si představte ten úžasný zázrak. Trpěliví lidé dokázali do lahvi různého formátu vkládat hrdlem a sestavovat různé modely. Mně se líbí především tento model větrného mlýna (větráku) ze Studénky. Trošku to možná souvisí s tím, že ve dnech 2. – 18. prosince budeme pořádát v Suchardově domě nejen výstavu betlémů, ale vedle toho i výstavu větrných mlýnů. Podle přiložených fotografií pochopíte, že vlastně celý tento náš sbírkový předmět má svoji historii. Na korkové zátce nahoře nacházíme nápis: "Léta Páně 1856 – 1865. Byl mlynářem Josef Lukeš na Studynce a Brdech" Ve spodní části láhve nacházíme opět rukopis: "Léta Páně 1856 byl mlynářem na Studynce a na Brdě Josef Lukeš st., Antonie Lukešová (viz podobenky) roku 1856. Zhotovil r. 1927 a na památku dal syn František Lukeš, sedlák a čalouník z Rovenská pod Troskami." Perfektní model je doplněn i starou fotografií majitele mlýna. Lze jenom tušit, že uvnitř je perfektním způsobem ztvárněn i interiér.

Model je to pěkný a na zmíněné výstavě jistě vzbudí vaši pozornost. V příštím čísle Achátu vám najdeme jistě nějaký další zajímavý předmět.

Od 2. do 18. prosince vás rádi uvítáme na výstavě betlémů a řezb současných řezbářů, ale i na výstavě „Kouzlo větrných mlýnů“. Don Quichote by z nás

měl jistě radost, neboť boj s větrnými mlýny je sice marný, ale potřebný.

Na setkání s vámi se těší

Miloslav Bařina

Na fotografii Jiřího Čejky je model v láhvi

RÁDIO METUJE 107,3

ŠKOLY

Mistr Luděk Procházka opět v SOUaU Nová Paka

Melouny! Velké, zelené koule plné sladké, červené, báječně chutnající dužiny! Tak tohle se vybaví asi každému z nás při slovu meloun. Pro 11 žáků a žákyň učebního oboru kuchař – číšník se však pod slovem meloun nyní vybaví také výborný materiál, z něhož se při značné dávce trpělivosti a umu dá vyrobit přímo umělecké dílo. Zúčastnili se totiž v měsíci září další části odborného kurzu vyřezávání ovoce a zeleniny a svěřili se do skutečně mistrovských rukou. I tentokrát vedl kurz mistr tohoto umění pan Luděk Procházka. Přední specialista na vyřezávání ovoce a zeleniny nejen v rámci ČR, au-

vyřezávání melounů a květinových motivů z různých druhů zeleniny. Prioritou se však staly tentokrát především melouny. Pod zkušeným dozorem se ve čtyřdenním kurzu žáci naučili, jak z jednoduché zelené koule vytvořit skutečný umělecký výtvar. Jinak nelze nazvat produkty, které v rámci kurzu spatřily světlo světa – jemné květinové motivy, ornamenty a další ozdobné prvky, kterým vévodili vyřezávání motýli. Tak tohle všechno se žáci naučili zvládat za pouhé 4 dny. O svém umu a šikovnosti přesvědčí návštěvníky školy na tradičních akcích, které na podzim škola pořádá - Dnech otevřených dveří, Výstavě Student 2006 Jičín, Vánočních trzích. Zde všude se budou moci návštěvníci přesvědčit, že SOUaU Nová Paka myslí na budoucnost svých žáků a jejich dobré uplatnění v praktickém

tor řady publikací a odborných knih ani tentokrát nezklamal. Připravil pro účastníky kurzu speciální program zaměřený na

životě. Právě podobné specializační kurzy jsou jednou z cest, které k tomuto cíli vedou! P. J.

Den otevřených dveří na SOUaU Nová Paka

23.11.2005 pořádá SOUaU Nová Paka další ze svých tradičních dnů, ve kterém nabídne především zájemcům o studium na této škole a jejich rodičům možnost nahlédnout do celého zákulisí školy i dílen odborného výcviku. Jedno české úsloví praví: "Lépe jednou vidět, než stokrát slyšet!" Tak právě tímto heslem by se měli řídit všichni, kteří se budou v tomto školním roce rozhodovat o veledůležitém kroku – volbě budoucího povolání.

Aby jim tento krok pracovníci SOUaU usnadili, budou všem návštěvníkům po celý den poskytovat podrobné informace o možnostech studia, jednotlivých učebních oborech, ale třeba i možnostech dalšího prohlubování vzdělání i možnostech uplatnění na trhu práce.

Po celý den budou ve škole organizovány módní přehlídky, bez kterých si už návštěvu školy nelze ani představit (tentokrát si děvčata oboru krejčí připravila hned dvě různé módní přehlídky), chybět nebudou tradiční ochutnávky výrobků zdejších kuchařů, cukrářů i pekařů.

V rámci celé akce se budou moci zájemci seznámit detailně i s provozem všech dílen odborného výcviku – přímo v budově školy to jsou dílny oborů kuchař-číšník a krejčí, v samostatné budově u stadionu se pak v moderním provozu připravují žáci oborů pekař a cukrář a za truhláři je zapotřebí se vypravit podle místa bydliště buď do Lázní Bělohradu nebo do Vrchlabí.

Ve školním roce 2005/2006 byly naplněny bezezbytku všechny otevřené obory, menší část zájemců dokonce nemohla být ke studiu přijata. Svědčí to o trvalém zájmu, kterému se na škole otevřené obory těší.

Pro všechny, kteří mají zájem o zajímavou a perspektivní práci v oblasti gastronomie a služeb, se tedy nabízí možnost detailního "nahlédnutí pod pokličku" nejen uvažovanému oboru, ale celému SOUaU Nová Paka. Proto neváhejte a 23.11. t.r. navštivte Den otevřených dveří. A kdyby Vám tento termín nevyšel, máte možnost i 11. ledna 2006. V SOUaU však budete vítanými hosty i mimo uvedené termíny!

P. J.

Učňové za sportem i za sluncem

Stalo se již tradicí, že žáci třetích ročníků SOUaU v Nové Pace odjíždějí v polovině září na týdenní sportovně-turistický zájezd do chorvatského letoviska Lanterna na Istrijském poloostrově, poblíž města Poreče. Letos se kurzu zúčastnilo 87 žáků oborů cukrář,pekař, krejčová, truhlář a kuchař-číšník. Frekventanti kurzu jsou spolu s pedagogickým dozorem ubytováni v 3-6 lůžkových velmi dobře vybavených apartmánech v těsné blízkosti moře. Osazenstvo apartmánů si společně vaří většinou tradiční česká instantní jídla, ale najdou se i podnikavci, kteří se snaží z vlastnoručně naložených mořských potvůrek ochutnat „dary moře“.

Základem kurzu je plavecký výcvik, který nám moře v jednom dni zpestřilo pořádnými vlnami. Po celý týden pobytu se hraje turnaj smíšených družstev v plážovém volejbalu kousek od moře, takže i míč často okusil slanost moře. Značné oblibě se těší soutěž ve skocích do vody, při které odborná porota hodnotí jak náročnost provedení skoku, tak i jeho estetické provedení. Výsledky ve skoku z místa potvrdily, oč je skákání v písku náročnější. Velký zájem byl o populární soutěže v šipkách. Všichni účastníci kurzu absolvovali nenáročný, zdravý určitě hodně prospěšný běh po pláži. Kdo měl zájem, mohl své každodenní probouzení zpestřit

Zůstaňme rodinou!

Tato symbolická myšlenka provázela zajímavé, kulturně a společensky hodnotné setkání českých a polských uměleckých sdružení v polském Boguszowiu. Dny křesťanské kultury mezi polskými a českými příhraničními městy otevřela poplenérová vernisáž prací polských a českých výtvarníků, kteří ve dnech 15. – 18. 8. 2005 vnímali atmosféru Prahy, aby ji pak osobitě vyjádřili ve svých výtvarných dílech.

Vernisáže se za českou stranu zúčastnily novopacké výtvarnice Eva Šinkmanová a Věra Hörstová. Právě jejich obrazy patřily mezi nejobdivovanější. Kulturní program zahájil Chór Kosciola Chrzcscijan Baptystow z Walbrzychu. Vyvrcholením programu však bylo vystoupení dívčího pěveckého sboru AMABILE, který reprezentuje jak Gymnázium a Střední pedagogickou školu v Nové Pace, tak i Městské kulturní středisko. Sbormistryně a umělecká vedoucí Alena Matějovská zvolila program, který nadchl všechny zúčastněné.

“Amabilky” vystupovaly v Polsku již podruhé a přesvědčily nejen svým půvabem, ale

hlavně tím, že skutečně umí! Na klavír sbor doprovázela

Jana Lamce. Velký umělecký rozruch způsobilo též vystoupení rytmické skupiny DDM v Nové Pace, kterou vede Milan Včelák. Rozmanitostí rytmických nástrojů a originálním uměleckým přístupem vyvolávali nadšení.

Ředitel Gymnázia a SPgŠ Pavel Matějovský převzal z rukou starosty města Boguszowa symbolický obraz z dílny Mirka Ogiňského.

Při té příležitosti ředitel poděkoval kurátorovi výstavy Henryku Hnatiukovi a ostatním za pozvání a perfektní organizaci této přínosné kulturní akce.

Připomenul též, že byl velmi potěšen účastí polských zpěváků na soutěži Novopacký slaviček a zároveň je pozval na 11. ročník konaný v dubnu 2006.

Závěrem vyjádřil přesvědčení, že přátelské kontakty se budou i nadále rozvíjet, protože podobná setkání posilují slovanskou sounáležitost.

Božena Stopková

Učňové za sportem i za sluncem...

ranním plaváním. Součástí kurzu je tradičně výlet do Poreče spojený s prohlídkou historických památek. Smlouvání u stánků při nakupování suvenýrů a dárků pro nejbližší doma bylo dalším novým zážitkem.

Každoročně je účastníkům kurzu nabídnut výlet lodí spojený s prohlídkou Lidského fjordu a historického města Rovinj. V ceně výletu je konzumace ryb a příjemná zastávka na Červeném ostrově s možností koupání. Této nabídky většina žáků využila. Byli spokojení, i když příjemně unavení. Pro nás suchozemce je celý den na moři přeci jen náročný. Sportovně-turistický kurz je součástí osnov středních škol. Již na začátku studia informujeme

naše žáky mimo jiné o tomto kurzu. Pro řadu z nich je to první možnost, jak se dostanou k moři a na kurz si finančně přispějí z odměn, které dostávají za vykonanou práci na střediscích odborného výcviku.

Každý si přivezl domů nejen suvenýry v podobě mušliček, oblázků a zdravého opálení, ale i krásné vzpomínky na romantické západy slunce a příjemné společně prožité chvíle naplněné sportem. A to je také smyslem sportovně-turistických kurzů.

D.V.

Gymnázium a SPgŠ v Nové Pace Vás zvou na výstavu

sbirky a sbírání . . .

Každý z nás někdy něco sbíral, sbírá nebo sbírat bude. Přemýšleli jsme o tom, co se všechno dá sbírat a shromažďovat a vše jsme pojali trochu s humorem.

Přijďte se podívat na zajímavé objekty a exponáty studentů školy, které budou volně přístupné na chodbách.

Výstavu můžete navštívit v přízemí a v prvním patře školy ve dnech školního vyučování od 8 – 16 hod.

Těšíme se na Vás od 9. 11. do 22. 11. 2005

MÍR PRO EVROPU – EVROPA PRO MÍR

V pondělí 12.9.2005 se půlka naší třídy oktávy vydala v rámci výměnného programu s Jakobus Mittelschule v Mülsenu do německého Lichtensteinu. Jako dozor nám byly přiděleny paní profesořky Dubnová a Daníčková (Peterová), které odhodily své přísné masky a po celou dobu pobytu se k nám chovaly velice přátelsky. V lichtensteinské studentské ubytovně jsme společně se studenty z Běloruska a Německa absolvovali desetidenní projekt s názvem “Mír pro Evropu – Evropa pro mír.” Musím uznat, že program byl velice promyšlený, protože jsme toho za tak krátkou dobu stihli opravdu hodně.

Skoro celé pondělí jsme strávili ve vlaku, a tak velká část z nás po příjezdu ráda odpočívala. Hned druhý den dopoledne nás přivítal na místní radnici pan starosta, který nám představil město a vyslal s námi svého zástupce na prohlídku Lichtensteinu. Navštívili jsme sportovní centrum, gymnázium, podzemní chodby lichtensteinského zámku a nakonec jsme přišli do Daetz centra, což je muzeum dřevěných uměleckých děl z celého světa a funguje zde i umělecká škola. Právě tady jsme v týdnu pracovali na svých projektech. Už v úterý odpoledne nás rozdělili do pracovních skupin a seznámili nás s programem v Daetz centru. Večer nás v ubytovně čekalo grilování a poté představení jednotlivých škol. Středeční den byl ve znamení prací v již zmiňovaném Daetz centru. V jednotlivých skupinách jsme tesali do porobetonu symboly míru, vyřezávali dřevěné listy, z látek jsme vystřihávali ptáky apod. Každá skupina pracovala na něčem jiném a během dne došlo ke střídání. Celkem znavení jsme ještě odpoledne absolvovali výlet do nedalekého Mini Weltu. Po večeri vybraní z jednotlivých škol představili projekt na téma “Konec druhé světové války v mé vlasti.” Ve čtvrtek jsme odjeli do Jakobus Mittelschule v Mülsenu. Někteří studenti jeli k Památníku obětem druhé světové války v bývalém koncentračním táboře Flos-

senburg, položili zde květiny a poskytli rozhovor televizi ze Zwickau. Zbytek studentů se mezitím v Jakobus Mittelschule zúčastnil vyučování a já jsem společně s Nelou, Ájou a paní profesorkou Dubnovou navštívila tamější studentskou radu. Odpoledne proběhla návštěva blízkého Zwickau, kde jsme společnými silami začali utrácet svá první (a poslední) Eura. Páteční den jsme dokončovali práce v Daetz centru, odpoledne jsme se přemístili do města na bowling, v italské restauraci zhlitli pizzu a večer nás čekalo další společné představení projektů na téma “Změny na východě – mírová revoluce.” Každý takovýto projekt představili studenti jednotlivých škol. U nás ve třídě si přípravu na první téma “Konec druhé světové války v mé vlasti” na starost vzala Míša Tauchmanová a revoluci Pája Horácková. V sobotu po snídani jsme autobusem odjeli na celý den do Lipska. Po necelých dvou hodinách jízdy jsme ve městě jako první navštívili ZOO a odpoledne jsme se při rozchodu vydali na nákupy do centra. Den to byl opravdu únavný, takže jsme po návratu do ubytovny ulehli a s napětím očekávali nedělní den, kdy mělo proběhnout rozdělení do rodin. A taky že proběhlo a musím uznat, že naše obavy byly více než zbytečné. Z vyprávění mých spolužáků vyplynulo, že celkem všem se neděle líbila a tento den strávený v rodinách jsme považovali za jeden z nejlepších z celého pobytu. V pondělí dopoledne nás opět čekali v Jakobus Mittelschule, tentokrát jsme ale těch pět kilometrů šli “po svejch.” Ve školní tělocvičně proběhl “mezinárodní” turnaj ve volejbale, ze kterého jsme si díky Míše, Ivošovi, Michalovi, Maruše, Luce a Lukášovi odnesli pohár za druhé místo. Odpoledne jsme odjeli opět do Zwickau a absolvovali jsem tu prohlídku divadla. Zbytek dne jsme strávili nakupováním, tedy jen ti, kteří měli ještě co utrácet. Předposlední den jsme trénovali na závěrečné vystoupení v Daetz centru, kam jsme také po třetí hodině odpoled-

ní odjeli. Na programu byl kulturní program studentů z jednotlivých zemí a na konci jsme od pořadatelské školy v Mülsenu dostali drobné dárky jako památku na slavnostně ukončený desetidenní projekt. Teď už nás čekalo jen vstát ve čtvrt na pět ráno a vydat se

na vlak mířící zpátky domů. Na závěr bych ráda napsala, že pobyt v Německu byl nejenom příjemným prodloužením prázdnin, ale i velice zajímavým a přínosným zážitkem. Myslím, že jsme si těch deset dní užili opravdu výborně a ještě jednou děkuji za skvělý přístup našich profesorek.

**Pavla Prokopová, oktáva
Gymnázia Nová Paka**

Výlet rodičů a dětí z 2. mateřské školy, Školní ul. v Nové Pace

Druhá říjnová sobota patřila dětem a rodičům z 2. mateřské školy, kteří mají rádi koně a turistiku. I když bylo ráno chladné počasí, neodradilo to nikoho z dětí, které se na koníčky a pěší výlet na koňskou farmu moc těšily.

Čekala je nejprve delší procházka do Staré Paky, kterou děti hravě zvládly, a potom projížďka na koních, kterou zajistily paní učitelky společně s děvčaty z farmy.

Děti byly nejen odvážné a koně si pohladily, ale beze strachu a s radostí na koních jezdily. Jejich nadšení přesvědčilo i některé z rodičů a paní učitelky, kteří za vydatného povzbuzování dětí jízdu na koni též vyzkoušeli. Radost a spokojené úsměvy ve tvářích těch nejmenších byly tou nejlepší odměnou pro paní učitelky, které výlet pro všechny připravily, i pro rodiče, kteří se s dětmi zúčastnili.

H. Pasáková, ředitelka MŠ

ZE ŽIVOTA ZŠ UL. KOMENSKÉHO

Novopacko leží v blízkosti krásných hor a zajímavé, nesmírně pestré Chráněné krajinné oblasti Český ráj. Krkonoše jsou nejen naším prvním národním parkem, ale pro svoji jedinečnost byly také vyhlášeny biosférickou rezervací.

Také krajina a příroda v bezprostřední blízkosti města nabízí hlubší poznání.

Těchto zkušeností využívá naše škola v oblasti environmentální výchovy... Takové zvláštní slovo. Dá se přibližně nahradit pojmy "ekologická výchova" či výchova k pěknému vztahu k prostředí, ve kterém žijí, k lidem, přírodě....

Patří sem například naše pomoc stanici handicapovaných živočichů v Libštátě, (vybíráme suché pečivo, vozíme žaludy a kaštiny), zapojení v aktivitách KRNP i CHKO Český ráj....

Jen na podzim děti z VIII.A a VII.A pomáhaly hrabat trávu na Oborských lukách, s deváťáky jsme byli na pravidelné exkurzi ve východních Krkonoších, uskutečnily se tři cesty pro získávání podkladů pro malé naučné stezky – dvouhodinové vycházky v bezprostřední blízkosti Nové Paky. Panoramatické pohledy z Balek, trasa obchvatu – Heřmanice, Studénka, "Přes Zlámániny blíž křídlovému moři"....

Cesta z Horního Maršova přes Rýchorskou boudu a Dvorský les do Žaclěře přibližuje dětem skutečnosti, které mohly pozorovat na výstavě Kámen a život ve Vrchlabí. Tuto výstavu pravidelně zařazujeme do plánu poznávacích aktivit osmáků, na začátku deváté třídy volně navazuje zmíněná celodenní exkurze....

Stále více si uvědomujeme blízkost míst, která máme kousek od školy a děti je neznají. Plánujeme například postupné objevování všech přírodních památek v okruhu 6 – 8 kilometrů od Paky. Hlubší prozkoumání Přírodního parku Sýkornice, zveřejnění "minivýzkumu" Sýkornických, nyní

Novopackých vodopádů prováděného BIOSem v posledních deseti letech..... Lokalita je vlastně uvedena pod názvem "Přírodní památka Novopacký vodopád". Na exkurzi jsme pozvali pro naše sedmáky a čtvrtáky i znamenitého odborníka, znalce ptačí fauny, pana Brandejského... Děti seznámil s mnoha zajímavostmi a sklidil jejich veliký obdiv. Uvědomujeme si, kolik nenápadných lidí žije kolem nás. Mají velké znalosti v oboru, který se zájmem studují od dětství. Je to nejenom ornitologie, ale také mineralogie, geologie, entomologie....

Asi bylo zajímavé na stránkách Achátu prezentovat to, co se děti dozvídají z úst odborníků.

Víte například, že ještě nedávno u Sýkornických vodopádů hnízdil výr velký? Že první čáp černý zahnízdil v Podkrkonoší u Nové Paky v Sýkornici? Víte, do kterých hnízd klade kukačka nejčastěji svá vejčka....?

Místo dlouhého povídání psaného rukama dospělými se začtete do poznámek třetáka Petra Jandy a deváťáčky Míši Sehnalové.

Zápis z návštěvy Krkonoše je hodně zkrácený....

M. Kaplan

Ukázky ze zápisu Míši Sehnalové...

Prvního podzimního dne – 23. září se 9.A a 9.B sešly před budovou naší školy, autobusem jsme jeli do Horního Maršova....

...a potom jsme si to rázně šinuli směrem k Rýchorám. Kopce s převýšením více jak 500 metrů nás dosti zaskočily. Ačkoliv bylo po ránu chladno, valná většina z nás si už po pár set metrech sundávala bundy a svetry. Není divu, že jsme uvítali zastavení u vstupu do II. zóny KRNPu, kde nás učitelé upozornili na zajímavé sakrální stavby v Maršově, připomněli nutnost regulace Úpy po strašné povodni na konci 19. století. Tehdy se řeka vylila z koryta a uvěznila v roubené chalupě slavicí svatebčany. Voda chalupu strhla, všichni lidé zahynuli....

Po krátké pauze a pěkných výhledech jsme se vydali dál, připomínám, že stále do kopce. Cestou jsme se zastavili u rostliny, kterou má národní park ve svém znaku, totiž hoře tolitovitěho.... Dostali jsme se na vrchol, kde stojí Rýchorská bouda, středisko ekologické výchovy. Cílem programů na Rýchorské boudě je zapůsobit na chování lidí. Během her, exkurzí a diskusí se snaží upozorňovat na nejzávažnější

ekologické problémy a nastítnit jejich řešení. Přesvědčit každého jednotlivce o tom, že i on může přispět svou troškou a hlavně jít příkladem... Táborů a seminářů na "středisku" se zúčastňuje i řada novopackých dětí a také dospělých...

„Chtěla bych upozornit na dobrou vychytávku, kterou mají na Rýchorské boudě. Jedná se o jakýsi panel s počítačem. Panel reaguje na dotyk. Jsou v něm zmapovány celé Krkonoše, nechybějí fotografie živočichů, rostlin, hornin s jednotlivými popisy, nechybí mapa a za zmínku stojí několik krátkých, zvukově podbarvených filmů“. V Míšině líčení zastávek následuje popis panoramatického pohledu z Maxovky, odchovu tetřeva hlušce, návštěvy Dvorského lesa, Sněžných domků, setkání se zvířaty ze Skotska, která spásáním trávy umožňují obnovu horských luk a život vzácných rostlin....

My jsme měli autobus přistavený v Žaclěři. Ale trasa až na sestup do Žaclěře by se dala krásně absolvovat jako rodinný jednodenní výlet z Nové Paky. Vlakem přes Trutnov do Svobody, pak autobusem do Horního Maršova. A zpátky ze Svobody přímo vlakem s přestupem opět v Trutnově....

*Naše skvělá vycházka
V pátek 16. září jsme šli do Štikova
do Sýkornice. Šli jsme se 7.A. Viděli jsme
hvozdinu barvínek u hnízdek, ještě jsme
zabíhali strakapoudi dříve ve sborníku,
kouskali jsme se na spoustu hub, dozvěděli
jme se, že v Sýkornici je 6 druhů sýkorek
a že v Sýkornici žije čáp černý. Opřáhli
a o les nám vyprávěl pan Brandejský,
protože je ornitolog. Naslyšely velké pohádky.
Lito jako se konve, bahno bylo velké. Vycházka
byla dobrá. Na oběd jsme šli jako smolci
slepice a vrátili jsme se stejně jako jsme přišli.
A tak skončila vycházka do Štikova a do
Sýkornice. Petr Janda 4.A*

Mimo exkurze a vycházky v rámci jednotlivých předmětů poznáváme okolí města během víkendových aktivit. Zjištěné údaje i nafotografované materiály chceme zúročit v jakýchkoli malých naučných stezkách. V tom nám mimo jiné vychází vstříci DDM Stonožka. Během října tam pracovníci DDM popisovali směrovky k Novopackým vodopádům a umožnili dětem jejich natírání a začistišťování.

MALÉ ZASTAVENÍ

„i obětoval jsem”...

„Co jsem učinil a proč... Zopakoval jsem snad nějaký akt, který nám byl zjeven na počátku dob? Nebo jsem právě skrze něj byl přenesen do jakési mýtické doby zrození... Možná jako bych tehdy pocítil „okamžik Počátku” a stal se alespoň na chvíli „sám sebou”... Opakuji tak tímto aktem jakési prvotní obětování, které se jistou cykličností nejen ke mně neustále vrací!? Ztotožňuji se snad s ním? Třebas si to ani neuvědomuji... Ale jako bych cítil, že i toto gesto „ruší čas”... A proto vstupuji”...

Vzpomínám si, když jsme před několika lety pobývali na indonéských ostrovech, jak nám každého rána žena kladla kolem naší chatrče „obětinky”. Šlo o malé nádoby z přírodního materiálu plné květů, kousků jídla a zápalných vůní... Toto vše předtím posvětila ve „svatyni”. Žena obětovala nejen dobrým, ale i zlým silám, aby tak nastalo vyrovnání a my jsme pak bez obav mohli vstoupit v den další... Snad jako by se i ona vracela při tomto aktu jistým opakováním „za hranice obývaného území”...

Též kdysi naši předci ctili zásadu, že pokud chtěli něco získat, museli se naopak čehoś vzdát... Vždyť dobře věděli, že „dary”, a to především duchovní nepadají sami shůry. A aby byl někdo obdarován, musí i on darovat... Dá se tedy říci, že musí vykonat nějakou oběť, respektive něco dát na „oltář bohů”... Oběť však u našich předků nebyla jenom „přinášení”, ale i být „činný”, určitým úkonem obětovati... Lze tedy říci, že v širším slova smyslu je takovou obětí i modlitba. Sám tento akt může být pak např. prosebný či děkovný...

Jako by se takový člověk vzdával něčeho, co mu je milé nebo příjemné, a vystoupil tak z onoho profánního času, projevil vděčnost bohům... Lidé obětovali především prvotiny, to znamená „první plody života”... Byla též obětována mouka, med, víno, máslo, kadidlo, mléko, pečivo... Lidské oběti

jsou postupem času nahrazeny obětmi zvířecími, jelikož jisté propojení mezi zvířetem a člověkem je mnohem zřetelnější než v přírodě ostatní... Proto nám snad na scénu přichází právě zvířecí oběť.^{1/} Naši předci tedy obětovali, chtěli-li si něčeho vyprositi či za nějaký stav věcí poděkovati a jako by cítili, že jsou při tomto aktu ztotožňováni se silou jakési „prvotní oběti”, kdy „zrodil se svět”...

I při našich indonéských cestách jsme se setkali s obě-

jak mužské tak ženské... Zamyslíme-li se nad tímto aktem z našeho úhlu pohledu, tak jsme zde byli přítomni snad podivné kolaudaci... Ale přeci i leckterá stavba u našich předků byla též kdysi provázena rituálem oběti... A tak nejen tento mezník v životě lidském nabyl právě díky tomuto aktu jisté jedinečnosti...

Vždyť zalistujeme-li v paměti našeho kraje, tak zjistíme, že objevíme v určité dny odlesky těchto nedávno minulých dob. Najdeme zde např. shazování

„Shazování kozla” (podle starého dřevorezu)

tí jiného druhu. Celé se to odehrálo v jedné vesnici na ostrově „Flores”... Po svolení od domorodce jsme nakonec díky němu byli přizváni k jistému „aktu zrození”... O co zde tehdy šlo? A proč k němu místní přistoupili? Učinili tak proto, že dokončili stavbu nových obydlí... Zvlášť v tomto případě pro muže a zvlášť pro ženy... A aby byla pro jeho budoucí obyvatele vyprošena plodnost a štěstí od místních bohů, jak sami říkali, bylo nutné též obětovati. Snad aby se opět mohl právě v tomto okamžiku, „v onom čase” zrodit svět...

Celé to začalo přistoupením místního šamana k posvátnému kamenu, který byl natřen směsí medu a rýže. Poté bylo přikročeno k rituálnímu tanci nejstarších členů rodu, ke kterému se dle věku postupně přidávali další a další. Nakonec místní šaman se starcem rodu obětoval první živé zvíře a v této „krvavé lázni” se pak pokračovalo několik dní, přičemž velikost oběti se každým dnem neustále zvětšovala. Krví z těchto obětí bylo pak obléváno nové obydlí,

kozla, stínání kohouta či berana nebo mláčení kačera. A právě tyto akty by mohly poukazovat na zbytky starých obětních obřadů. Setkáváme se s nimi v kronikách někdy v letní^{2/}, jindy v podzimní^{3/} době, kdy na sebe berou až podobu jakési lidové slavnosti. A když se tedy v „Oustí”^{4/} říkalo: „Přijdem k Vám na kozla”..., možná, že šlo právě o tuto událost...

Díky zápisu z brdské kroniky se dozvídáme, jak asi přibližně vypadala takováto „slavnost” na vsi, v tomto případě „stínání kohouta” (tehdy již vycpaného), která se uskutečnila 21. září 1924 na Šmejcově louce u čp. 10. Při tomto lidovém divadle účinkovali prý auditor, rabín, židé, ženich, nevěsta, flíčkaři, anděl, šašek, mouřenínové, turci, cesták, běhoun, den a noc. Dále pár volů, osm osedlaných koní a jeden vycpaný kohout. Prvně byla vykonána jakási obchůzka po vsi a poté byl kohout připevněn na vysokou tyč na louku. A zde byla řečena tato slova: „Vážené shromáždění! Právě nás došla žaloba od Slepičího práva ze vsi Brda na kohouta

Krokodáče. Poslyšte lidičky, abyste věděli, proč ten kohout dnes mečem odpraven býti má a jak se smrti této hoden učinil. Tento kohout Krokodáč pochází z vysokého rodu“... Pak bylo sděleno, čím vším se provinil a proč byl tedy předveden před ptačí soud. Poté následovalo poslední přání a poslední vůle, ve které doporučil své poklady a i sám sebe, své vlastnosti mezi své známé. Toto předčítal auditor na koni s tasenou šavlí. A žádal tímto přítomného pana Rabína, aby byl vyneseno rozsudky. A ten jej odsoudil k trestu smrti useknutím hlavy. A jak bylo řečeno, zbavili se zločince a tím nastal mír ve vzduchu, na suchu i u vody”... Vše bylo zakončeno veselí... K večeru se šlo pak s celým průvodem pro nevěstu, průvod vedl ženich, žádný však nevěděl kam. S nevěstou se vrátili na louku a je zahrán kohoutovi smuteční pochod... Ten je pak slavnostně sundán z tyče...^{5/}

Podívejme se však blíže na charakter této lidové slavnosti, která je ve zdejší kronice zaznamenána. Téměř vždy je takovéto zvíře slavnostně vystrojeno a na svou poslední cestu v průvodu vedeno. Průvod tak prochází vesnicí, městem, kde se s ním zastavují u každého stavení. Někdy má charakter až jakéhosi „chorovodu”^{6/}. Z této prostorové kresby je cítit jistě napětí, invence pohybů nám dává tušit dávno zapomenuté obřady s magickým podtextem. Před vlastním aktem je uspořádán soud, kde jsou mu vyčítány jeho hříchy a vyřízeno jeho jménem poslední pořízení, odkazy. Samotné obětování se provádí u berana či kohouta na palouku za vsí, kde jsou setnuty „plamenným mečem”, kozel je naopak vytážen na nejvyšší budovu, střechu hospody či na věž kostela a poté je shozen... Pak většinou probíhá hostina, která je snad odleskem staré obětní hostiny, kdy požitím daru docházelo dle našich předků v přímé spojení se „silou” již se obětuje.

A můžeme tedy říci, že šlo o zvláštní formu iniciace (zasvěcení)...^{7/}

pokračování na str. 19

Vraťme se však na Brdo, kde symbol podivného ptáka, zvěstovatele rána, ale i smrti je zde upevněn na vysokou tyč. Snad, aby nám bylo více poukázáno na tohoto kajícího se hříšníka, který je takto vypodobňován při zobrazení scény Petrova zapření. A jako by nám měla být i více zdůrazněna jeho plodivá síla, vstupuje zde do hry ženich a nevěsta... Vždyť právě při svatbách máme například v minulosti v zápisech Krolmusových vyličen obřad stínání kohouta.^{8/} V lidové tradici hraje především černý a červený kohout při různých životních ritech důležitou roli. Právě toto zbarvení dodávalo pak takovému jedinci jistě výjimečnosti. V každém případě sloužil k vzývání nejen plodivé síly, ale snad také i k jistému snímání nečistých sil, které též svým kokrháním zaháněl. To se stalo také symbolem bdělosti a překonání spánku smrti.^{9/} V Podkrkonoší se nesetkáváme jenom s obětováním kohouta, ale také se shazováním kozla. Tento "zvyk" byl kdysi rozšířen po celé Evropě. Pár záznamů existuje i o této "lidové slavnosti". Ve Vrchovině byl někdy v čase letním, jindy podzimním vzestupem na voze "zajatý" kozel za doprovodu hlučné hudby. Zde byl souzen a po pronesení rozsudku byl dopraven do zájezdního hostince (č.p. 131, dříve prý č.p. 1), kde byl vyveden do prvního poschodí a odsud byl pak shazován z oken pod střechou směrem k silnici. Pokud nezemřel při pádu, tak byl zapíchnut. Též se tak dělo v Dolní Kalné "U Gernatů", později "Na rychtě", kde byl shazován z půdy. V Lomnici nad Popelkou dokonce shazovali kozla z radnice, jindy z nejvyšší lomenice. Zákaz této trachtace byl prý vydán přibližně kolem roku 1850. A proto také i zde se snad říkalo: "Přijdem se podívat až budete shazovat."

Krev této oběti byla jak vidíme ze záznamů, dle lidové tradice obdařena určitou silou, proto si jí snad jak se dozvídáme mnozí odnášeli do svých domovů. Vždyť i při takzv. "celopalu" u našich předků, byla krev oběti vylévána a tak jak věřili byla její duše dána

božstvu. S tímto faktem se setkáváme i u dalších zvířat jako např. u beránka. Když dojde k jeho zabíjení na "Velký pátek" je třeba, jak dosvědčuje zápis z panství frýdlantského z roku 1645 si jí něco nychytati a když se pak na podzim chystá pšenice k setí, tak ji se zrním smíchati. A nakonec i při již zmíněném obřadu v Indonésii má tato tekutina v rámci tohoto aktu určité "výsostné" postavení.

Pročítáme-li "Starý zákon", tak si zcela jistě všimneme, že kozel je jedním z nejvíce obětovávaných zvířat. Vždyť právě židé, když slaví "Jom-Kipur"^{10/}, kdy celý den tráví v synagoze a vyprošují si u Boha štěstí pro příští rok, tak při obřadu očistění, který je součástí této bohoslužby se přiváděli dva kozlové. Jeden byl losem určen pro Boha, druhý pro "Azazela"... Ten první byl obětován v chrámě za hříchy, ten druhý byl obětován na poušti. Někdy jej též shrnli na vysoké skály a on se roztrhl... Duch pouště "Azazel", tedy zlý duch dostával u židů stejnou oběť, aby prý nečinil problémy. Později je v předvečer tohoto svátku obětována za ženy slepice a za muže kohout.

Vraťme se však ke kozlovi, ten byl již za dob pohanských démonickým symbolem smyslnosti a přírodní síly. Což je patrné již z egyptského "Džedet" (Mendésu), kde "pán Džedet" kozel "Banebdžed" byl již tenkrát symbolem plodivé síly a egyptské ženy se k němu modlily o dítě. Po smrti byli tito posvátní kozlové dokonce nabalzamováni. Snad právě pro tyto síly, stejně jako mnohdy i kohout, který již dle antických autorů zosobňuje chlípnost (luxuria)^{11/} a sexuální nespoutanost. Proto jsou později za dob křesťanských tato zvířata většinou brána jako nečistá a jsou zavržena. Dle mnohých starých knih se právě i "Mistr Leonard" (Dábel) o "sabat" ukazuje v podobě "mendéského kozla", aby se pak před rozedněním proměnil ve velkého kohouta a odletěl... Tak jej také zobrazovali především středověcí umělci. A proto snad již toto "prokletí" těmto zvířatům zů-

stalo... Tyto především starozákonní krvavé oběti postupně nahrazuje Kristova výkupná smrt na kříži. Můžeme tedy říci, že podstatný obětní akt se uskutečňuje při proměňování a k němu přistupuje přijímání, jakožto obětní hostina. Každý křesťan má přinést Bohu oběť, má se mu tudíž odevzdat, plně vydat a to je i základní rys křesťanské existence. Kristova oběť je tedy svátostným způsobem nekrvavě přítomněna při slavení eucharistie. Je smutné, že si dnes uvědomuje jen málo lidí, co se v našich "svatyních" odbývá... Obětujeme stále, pokud chceme, sice o "něco" více duchovněji, jsme-li připraveni... Často se ale ptám, když klepu na jejich dveře, nevyhasly snad ohně na oltářích jejich!? A je-li tak, není to snad i naší vinou...!? Vždyť, kdo by pohnut milosrdenstvím, dnes již hledal „Krále... málo z nás již věří jeho nároku... Ač mnozí slyší jeho volání, přec na sebe nevezmou tento úkol... A nakonec zeptej se sám sebe, proč si již boty před "svatyní" nezouváme...

I. Chocholáč

^{1/} NAKONEC, LIDSKÝ JEDINEC DÁ SE ŘÍCI JE SHRNUTÍM URČITÝCH ZVÍŘECÍCH (PUDOVÝCH) SIL A POKUD JE JIMI VLÁČEN, JEHO DÍLO NESTANE SE ZDE DOKONALÝM. TOTO MÁME NAZNAČENO V MNOHA POHÁDKÁCH, LEGENDÁCH... S MOCNÝM KULTEM ZVÍŘAT SE SETKÁVÁME V RŮZNÝCH ZEMÍCH I V MINULOSTI. JISTÉ VYŠŠÍ ŽIVÉ BYTOSTI BEROU NA SEBE TAKÉ ZVÍŘECÍ TVAR, NEBO TRESTAJÍ FORMOU PROMĚNY DO NĚHO SVÉ SOKY... (VIZ. NAPŘ. POHÁDKA "KRÁSKA A ZVÍŘE"). POKUD PROCHÁZÍME STARÝMI NÁBOŽENSKÝMI SYSTÉMY, ZJISTÍME, ŽE I "BOHOVÉ SE ZDOBILI ZVÍŘATY". NAKONEC SE OD TAKOVÉTO SYMBOLIKY NEOPROSTILO ANI KŘESŤANSTVÍ.

^{2/} O SVATÉM JAKUBU

^{3/} O POSVÍCENÍ

^{4/} "OUSTÍ" - (ÚSTÍ U STARÉ PAKY)

^{5/} V MINULÝCH ČASECH POŘÁDALO SE "STÍNÁNÍ KOHOUTA" VŽDY O POSVÍCENÍ, NA BRDĚ PRY POSLEDNÍ ŘÍJNOVOU NEDĚLI. ŠLO TEDY I V TOMTO PŘÍPADĚ SNAD O JAKÝSI ODLESK PŘEDKŘESŤANSKÉHO DÍKUVZDÁNÍ ZA SKLIZENOU ÚRODU!? TOMU BY SNAD NASVĚDČOVALO KDYSI TOTO OBŘADNĚ UTRACENÍ DOMÁČÍHO ZVÍŘETE, CHÁPEME-LI JEJ JAKO JISTOU PŘIPOMÍNKU OBĚTI.

^{6/} CHOROVOD - SBOROVÝ TANEC

^{7/} SNAD JAKOBY NÁM TYTO OBŘADNÍ HRY ZČÁSTI PŘIPOMÍNÁLY SVATODUŠNÍ CHOZENÍ S KRÁLEM, KTERÉ SE VELMI ČASTO ODBÝVALO S MOTIVEM PŘÁNÍ DOBRÉ ÚRODY. POTÉ JE TĚŽ NAD KRÁLEM USPOŘÁDÁN SOUD A TEN JE POPRAVEN A NĚKDY I POCHOVÁN... MOŽNÁ, ŽE TENTO RITUÁL VYCHÁZÍ Z TAKZV. "ZABÍJENÍ KRÁLŮ" PŘI ÚBYTKU JEJICH BOŽSKÉ SÍLY, KDY BYLO NUTNÉ JEHO DUŠI PŘENÉST NA NOVÉHO "LIDSKÉHO BOHA" (NÁSTUPCE), ABY NEDOŠLO K NARUŠENÍ JISTÉ ROVNOVÁHY... POZDĚJI JE ALE I TATO TRACHTACE TĚMĚŘ VŽDY SPOJENA SE SYMBOLEM PLODIVÉ SÍLY, KTERÁ JE NAKONEC TOU NEJDŮLEŽITĚJŠÍ V KOLOBĚHU PŘÍRODY...

^{8/} A ZDE JE NUTNÉ TAKÉ PŘIPOMENOUT, ŽE JŽ V VÝCHODNÍCH SLOVANŮ BYL KOHOUT ZASVĚCEN BOHU "SVAROGOVÍ" A "CHORSU". OBĚTOVAL SE TĚŽ "ROŽANICÍM" (ROŽANICE... ROD, ROZRŮSTÁNÍ RODU, POLE RODÍ, DÁVÁJÍ ÚRODU "UROŽAJ") ZVLÁŠTĚ V SOUVISLOSTI S PORODEM. JAKO OBĚTNÍ ZVÍŘE DOPROVÁZÍ TĚŽ "VENUŠÍ", "DÉMĚTRU", "PERSEFONU", "AESCULAPA" A SLOVANSKÉHO BOHA "SVANTOVÍTA". VŽDYŽ PŘÁVĚ KOHOUT ZNAMENÍ "SVANTOVÍTOVO" SE ZA KŘESŤANSKÉ ÉRY STÁVÁ JEDNÍM Z ATRIBUTŮ SV. VÍTA.

^{9/} PROTO SNAD TĚŽ OBĚTOVÁVÁNÍ PŘI POHŘEBNÍCH OBŘADECH JŽ U STARÝCH SLOVANŮ.

^{10/} "SOUDNÝ DEN"

^{11/} ZNAČÍ V LATINĚ ROZMAŘILOST, HYŘIVOST, PŘEPYCH, BUJNOST.

GALERIE AURUM
pořádá

VÝSTAVU CESTAMI DAVIDA ROBERTSE

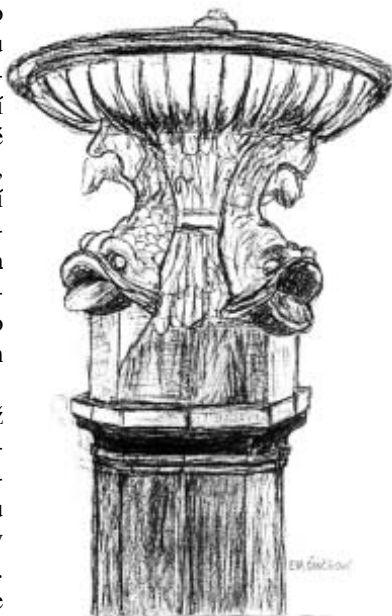
Výstava lithografií
ze Svaté země anglického
autora poloviny 19. století

Výstava bude otevřena
1. listopadu 2005
a potrvá do konce měsíce

MALOVÁNÍ V LITOMĚŘICÍCH - výtvarný plenér Gymnázia a SPgŠ 2005

V úterý 11. 10. 05 se skupina výtvarně nadaných studentek Gymnázia a SPgŠ v Nové Pace pod vedením Kateřiny Krausové vydala na dlouho očekávaný výtvarný plenér. Cílem naší cesty bylo ve středověku druhé nejbohatší město Zemí Koruny české - Litoměřice, které se nachází v Českém středohoří. Již za vlády Přemyslovců se město stalo důležitým obchodním centrem, což dokládá množství bohatě zdobených domů na náměstí i v přilehlém okolí. Obdivuhodné je i množství kostelů, které se zde nacházejí. Hlavními dominantami města jsou Městský úřad s vyhlídkou ve tvaru kalicha (dům dříve patřil měšťanské rodině, která vlastnila vinice), dům Octávia Broggia, významného architekta, který zde tvořil, a bývalý jezuitský kostel Zvěstování Panny Marie. Avšak největším zážitkem pro nás byla prohlídka katedrály Sv. Štěpána a Biskupské residence. Průvodce nám dělal pan kancelář a zároveň uznávaný historik Jaroslav Macek - profesor Filozofické fakulty UK v Praze. Od něho jsme se například dozvěděli, že srdce zemřelých biskupů

se zazdírají do stěn katedrály. V Biskupské rezidenci jsme viděli mnoho obrazů - originálů světových umělců, jakým byl například malíř Diego Velázquez. Pokud byste však chtěli vidět interiéry biskupského sídla na vlastní oči, máte smůlu. Prostory jsou přístupné veřejnosti pouze jeden den v roce, ale obyčejní smrtelníci se tam nedostanou. Pozvánky totiž přísluší jen několika

málo Vyvoleným. Ale nezaoufejte. Litoměřice jsou i tak velice zajímavé město. Za zmínku stojí podzemní chodby, které se rozkládají pod celým městem a okolím. To vše a mnoho dalšího bylo inspirací pro naše díla. Ta jsme již v pátek vystavovali před jedním z Litoměřických kostelů a budou také vystavena v budově naší školy. Pokud chcete Litoměřice vidět okem umělce, jste srdečně zváni.

Pavlaína Brykharová, Kája Lukešová, Zdeňka Podlipná a Marla Sudková

Gymnázium a Střední pedagogická škola Nová Paka - fotografie z hudebních a výtvarných dílen na festivalu Jičín - město pohádky ve dnech 8. - 9. září 2005

VLADISLAV KRATKÝ • MARTIN ŽARÍZEK *corp. Ltd*
UVĚDÍ
**TENKRÁT
U MOŘE**
JUGOSLÁVSKÁ POEZIE
MĚSTSKÁ KNÍHOVNA V N.P.
SO 5. 11. 05 19⁰⁰ hod.

Hudební sklepy
Václava Koubka
&
Novopacké sklepy
Restaurace
pořádají
koncert
**Vonková
Dagmar**
dne: Pátek 11.11.05 v 20.00
Nová Paka, vstupné: 80,-
místo: Restaurace Novopacké sklepy
ul. St. Suchardý 76 /naproti kinu - NOVA PAKA
celosezonní
program koncertů
našich písničkářů
více na
www.npsklepy.cz

ROTEX ÚKLIDOVÉ SLUŽBY nabízí firmám i domácnostem

- čištění koberec (11,-Kč - 13,-Kč/m²)
- parní mytí oken a obkladů (8,-Kč - 11,-Kč/m²)
- úklidy po řemeslnických a malířských pracích
- kompletní čištění interiéru vozu (500,-Kč)

Tel.: 777 084 156
608921 780

NOVOPACKÁ ELEKTRA

SPLÁTKY - výhodné splátky bez zbytečných průtahů do 15 min (možnost bez navýšení)

SERVIS - pračky, myčky, drobné domácí spotřebiče, BTV, video, hifi

MONTÁŽ - antény, satelity, domácí kina

KOMPLETNÍ SLUŽBY POUZE U NÁS!

prodej - montáž - servis

PŘEDSTAVUJE SE VÁM

Bohuslav Benč

16. 9. 1956

v Děčíně

Vposledních pěti letech vznikla v autorské dílně manželů Benčových čtveřice CD romů o novopacké historii a rukopis knihy Novopacko z edice Zmizelé Čechy. Bohuslav Benč je polovinou autorského tandemu.

spolupracoval během studia i později jako pracovník novopacké klenotnice.

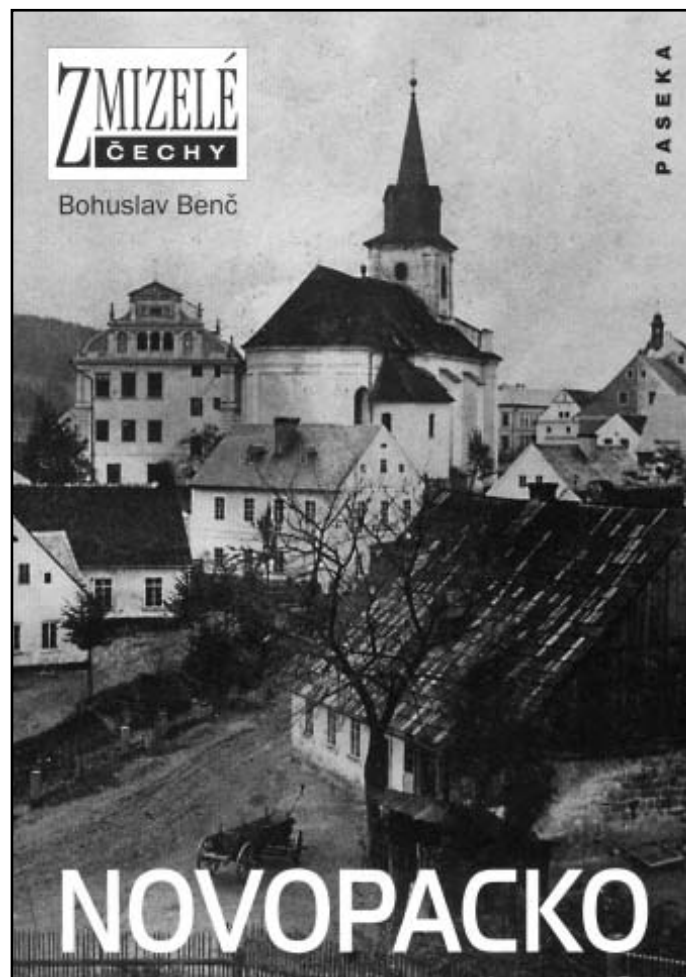
Další životní etapou byla práce v muzeu novopackém a po roce 1990 v jičínském. Podle Bohuslava je práce v muzeu výbornou životní zkušeností. V roce 1993 vystřídal práci v muzeu práce ve vlastní reklamní firmě. Jiný styl práce přivedl Bohuslava a jeho ženu k tvorbě textů a fotografií, které využili k přípravě CD romů. Dnes již žijí elektronické publikace vlastním životem a oslovují široké spektrum čtenářů. K velkým láskám posledních let patří barokní divadelní festival v Kuksu, kde letos nafotili 2500 fotografií pro organizátory festivalu. Do budoucna plánují manželé Benčovi uspořádat výstavu divadelních fotografií a přednášky svých přátel o geologii, archeologii a antropologii.

Byli to jednak rodiče otce, kteří patřili k zakladatelům Husova sboru v Nové Pace, jednak babička ze strany maminky, která byla spiritistkou do svých 97 let. Bohuslav vzpomíná na životní moudrosti, kterými vybavila do života své vnuky. Velký vliv na výběr studijního oboru (paleontologii) mělo setkání se sběratelem Karlem Havlatou v roce 1973 při terénních pracích. S ním

Od dětství trávil většinu volného času v Nové Pace, odkud pocházeli jeho rodiče.

Jak sám říká, na jeho budoucí život mělo postupně vliv několik osob z nejbližšího okolí.

Z NOVOPACKÉHO SPORTU

Studenti v kopačkách

Není lehké zajistit hřiště s travnatým povrchem za seriózní cenu pro pořádání turnaje škol (středních) v kopané a to ještě navíc ve 2. polovině října. Tento nelehký úkol na sebe vzalo SOUaU v Nové Pace (ředitel školy Mgr. Milan Pospíšil, ředitel turnajů Mgr. František Vitoch) – a to hned dvakrát, když v rozmezí čtrnácti dnů uspořádalo okresní a krajské kolo v kopané pro žáky středních škol. Okresní kolo se hrálo díky pochopení tamního Sokola a prezidenta fotbalového oddílu p. O. Vrabce na hřišti ve Staré Pace. Přijelo šest družstev ze škol bývalého okresu Jičín. Nejprve se hrálo ve dvou skupinách (každý s každým), potom o umístění o 5.-6. místo hrála SPŠ Jičín s OA a SOU obchodní Hořice s výsledkem 3:1. V novopackém derby pořádající SOUaU porazila v boji o 3. místo ISS v poměru 2:0. Finále hrála družstva SPŠ Jičín a Gymnázia Nová Paka. Výsledek 2:0 a celkové vítězství v turnaji patřilo SPŠ Jičín.

Všichni chválili vstřícnost staropackých, kvalitu organizace pořadatelů, přesné rozhodování rozhodčích – p. J. Dlaboly a J. Drusana a nakonec také velmi příjemné podzimní počasí a chutné výrobky učňů SOUaU Nová Paka.

Na novopackém stadionu stejní pořadatelé (SOUaU Nová Paka) připravili Krajské finále. Pochvalu zaslouží i Sokol Nová Paka, který vytvořil rovněž příznivé podmínky pro jeho uspořádání. Protože na Trutnovsku, Náchodsku a ani Hradecku obdobná soutěž uspořádána nebyla, Krajské kolo hrála tři nejúspěšnější družstva z Jičínska a vítěz z Rychnovska – Gymnázium Dobruška. I tentokrát fotbalu přálo počasí, hráči předváděli bojovné výkony, organizace neměla chybu. Kvalitu prokázaly celky SPŠ Jičín a Gymnázia Dobruška, kteří ostatní soupeře porazili. Jejich

vzájemný souboj skončil bez branek, takže o vítězi rozhodlo lepší skóre jičínských. Nezklamali ani hráči SOU a U. V prestižním utkání porazili 2:0 své soupeře z novopackého gymnázia a radovali se z 3. místa. Tradiční výborné dorty (výrobky budoucích cukrářů SOUaU Nová Paka) jako ceny a diplomy předal předseda okresní rady Asociace školních sportovních klubů Mgr. Josef Čurda. Poděkování z úst ředitele turnaje se dostala také s citem pískajícím rozhodčím – J. Drusanovi a ing. J. Knapovi.

Obě úspěšné akce opět prokázaly, že škola umí potvrdit svoji kvalitu nejen v odbornostech a dovednostech truhlářů, pekařů, cukrářů, krejčovských, ale že zde má svoje výrazné místo i sport.

Závěrečná tabulka Krajského kola v kopané:

1. SPŠ Jičín	8:0	7 bodů
2. Gymnázium Dobruška	7:3	7 bodů
3. SOU a U Nová Paka	3:8	3 body
4. Gymnázium N. Paka	2:9	0 bodů

Mgr. František Vitoch

Bělohradská škola ve čtyřboji překvapila

Za optimálního slunečního počasí uspořádala Asociace školních sportovních klubů, spolu s novopackým Gymnáziem a místním atletickým oddílem na novopackém Letním stadionu místní kolo atletického čtyřboje žáků základních škol Novopacka. Pořadatelé tak využili, podobně jako v loňském roce, pozdního babího léta k uspořádání místního kola, aby se tak vyhnuli velkému množství atletických závodů a dalších školních akcí, které s sebou přináší vždy blížící se konec školního roku.

Atletická čtyřboj obsahuje 60 m, dále výšku nebo dálku, míček, resp. i vrh koulí a dle jednotlivých kategorií běhy od 600 do 1000 m. Školy reprezentovala pětičlenná družstva. Do celkového hodnocení se započítávaly cel-

Z novopackého stolního tenisu!

Pro letošní sezonu si všechna novopacká družstva kladou za cíl umístit se na medailových pozicích, a to i dorostenci v krajském přeboru! Tento těžký cíl je podpořen příchodem hostujícího Staropackáka, divizí ostříleného Martina Čeřovského. A-TÝM bude po několika letech usilovat o postup do krajského přeboru, ale překážkou jim budou především silné rezervní týmy Valdic a Hořic.

O historický úspěch se pokusí ve složení M. Čeřovský, V. Kazda, I. Fejfar a kapitán družstva H. Stoklas. Za velmi mladý, ambiciózní plný **B-TÝM** budou nastupovat M. Virag, M. Tůma a dorostenci M. Luňák, L. Grof. Za **C-TÝM** budou nastupovat zkušení harcovníci J. Stuchlík, P. Zamlar a dorostenci T. Fišar, J. Česák. **D-TÝM**: J. Erlebach, J. Morávek, J. Hanuš, L. Kracík, M. Vavrinec, T. Kracík, M. Gaudl a veterán Z. Burkert.

kově získané body nejlepších čtyř závodníků. Letošního atletického klání ve čtyřboji se zúčastnilo pětadvacet družstev ze dvou packých základních škol a víceletého gymnázia, dále z bělohradské a peckovské základky. Do okresního kola, které se bude konat v příštím roce, pravděpodobně 24. května, postupují první dvě družstva z každé kategorie. O týden později bude Letní stadion svědkem i finále škol Královéhradeckého kraje.

Téměř ideální podmínky včetně dobře upraveného atletického oválu umožňovaly velmi dobré výkony mladých atletů. Pro některé to bylo první setkání s opravdovou atletikou, jiní již vystupovali jako ostřílení závodníci. Dokázali se také prosadit i mladí sportovci jiných odvětví a dokladovali tak, že atletika je královnou sportu. Překvapila absence stálého účastníka dřívějších čtyřbojů Základní školy ze Staré Paky

V obou nejmladších katego-

riích zaskočila packé školy základka z Lázní Běláhoř. Ta k loňskému prvenství v kategorii mladších žáků ještě letos přidala i vítězství v mladších žákyních. Tahouny družstev této školy byly dva výrazné talenty, v mladších žákyních nejlepší ve třech disciplínách, Radka Hanzlová, která předčila své konkurentky téměř o 300 bodů a o tento bodový odstup byla také lepší než loňská vítězka v této kategorii Anna Knapová. V chlapcích této kategorie odskočil Jan Krejčíř druhému v pořadí Lukáš Malému, rovněž z Běláhoř, téměř o 500 bodů a rovněž nenašel ve třech disciplínách svého přemožitele. Jeho zisk 1517 bodů je o více než 200 bodů vyšší než získal loni jeho starší spolužák Tomáš Najman, který letos závodil již ve vyšší kategorii. Podobný bodový odstup proti loňské vítězce si zajistila v kategorii starších žákyň studentka novopackého gymnázia Petra Buřilová.

Mila Pour

Bláznivé cross country 2005 očima pořadatelů

Po týdnu proměnlivého, deštivého počasí a mnoha různých předpovědí jsme se probudili do mlhavého rána, které s sebou přineslo jeden z nádherných slunečných dnů letošního podzimu.

Byla sobota 1. října 2005 a s ní 1. ročník MTB závodu Bláznivé cross country, který pořádá Velocipéd klub Nová Paka. Do závodu bylo přihlášeno 36 borců. Sluníčko přilákalo ještě dalších 38 bikerů a bikerek, kteří již dohromady vytvořili slušný peloton. Úderem 11. hodiny vyrazili nejprve na krátký cca 1 km dlouhý prolog přes město, aby pak mohli od atletického stadionu vyrazit na tratě 34 km a 51 km, mnohým již známé z loňského 0. ročníku.

Součástí této akce byl i letos (a bude tomu tak i nadále) Novopacký pohár v triatlonu 2005 – 7. závod – Novopacký terénní duatlon, rozdělený na stříbrný (34 km MTB + 10 km běh) a zlatý pohár (51 km MTB + 10 km běh). Klobouk dolů před 9 borci, kteří po absolvování náročných cyklotras odběhali ještě 25 okruhů na oválu atletického stadionu.

Závod Bláznivé cross country 2005 dokončilo z celkových 74 startujících 66 borců. Někteří museli ze závodu odstoupit kvůli defektům na svých strojích, jiní kvůli nedostatku sil. V letošním ročníku startovalo oproti tomu loňskému méně žen, za to nám přibýlo více "cyklistického potěru", takže v kategorii junioři, juniorky (34 km) už vznikla zajímavá konkurence pro obhájce loňského vítězství Jana Horáka (K2 Team Nová Paka). Honzovi bohužel letos štěstí nepřálo, během závodu měl defekt a do cíle dorazil po svých, což ho letos zařadilo na poslední místo. Přesto gratulujeme, že závod dokončil, a věříme, že ho zase uvidíme na startovní čáře 2. ročníku.

Slavnostního vyhlášení výsledků se zúčastnil opět i starosta města Nová Paka pan Josef Cogan, který předával i ceny vítězům. Účastníci našeho závodu si neodnášejí pamětní medaile, nýbrž acháty, jaspisy a karneoly – kameny typické pro náš region, dodané a vybroušené firmou Karneol.

Po vyhlášení výsledků následovala bohatá závodnická tombola a většina zúčastněných neodešla s prázdnou. Hlavní výhrou byl letos cyklopočítač Cateye s měřičem tepové frekvence, který věnovala firma

2006 a budeme Vás o něm včas informovat.

Výsledky:

Bláznivé cross country, Nová Paka, sobota 1. 10. 2005

51 km - Muži I (1970 - 1987)

Fanzy sport Nová Paka. Jsme rádi, že tuto hodnotnou cenu si nakonec odnesl Petr Soukup z TJ Nová Paka, který jak v letošním tak v loňském ročníku absolvoval trať 51 km MTB + 10 km běh.

Někteří bikeri s námi pořadatelé vydrželi posedět do brzkých ranních hodin v klubu Kopačka, kde nás při závěreč-

1. VÁGENKNECHT Tomáš, Enika MTB Nová Paka, 2:17:29
2. MARTIN Jan, 2:28:44
3. POLMAN Daniel, Cyklo Ski Žitník, 2:31:18
4. KLÁPŠTĚ Jan, 2:34:01
5. GOTVALD Jan, Cyklo Ski Žitník, 2:34:26
6. KAZDA Ondřej, Sportcentrum Jičín, 2:39:27

ním večírku doprovázelo již tradičně kytarové duo Martin P. & Martin P.

Všem závodníkům, spoluorganizátorům a sponzorům děkujeme za spolupráci. Další nejbližší akcí Velocipéd klubu Nová Paka je zimní trojboj Bláznivé – ice-snow-extreme-country, který je naplánován na sobotu 28. ledna

51 km - Muži II (1969 a starší)

1. KALOJÍROS Thomas, MTB Team Hořice 2:52:48
2. KAZDA Jiří, Maraton centrum Jičín 2:54:23
3. KUBÁNEK Zdeněk, VELO-KUBA Lázně Bělohrad 2:59:16
4. BŘESKÝ Pavel, LKP, 3:06:58
5. ŠULC Pavel, KAH Vrchlabí, 3:14:32

6. ŘEHÁK Pavel, Sportcentrum Jičín, 3:26:09

51 km - Ženy (1987 a starší)

1. GRUSOVÁ Klára, 3:43:15
2. HOLASOVÁ Jarmila 4:37:06
- 34 km - Muži I (1970 - 1987)**
1. ŽIVNÝ Miroslav, RAMAR STEVENS 1:42:51
2. ZVEREC Štefan, BAC BAKAKO ZV80 1:57:33
3. KALENSKÝ Jan, Cyklo Harant Pecka 1:57:34

4. MUNZAR Josef, MOTOŽ-MOLCI, 2:02:02

5. POLÁK Martin, BAC BAKAKO ZV80, 2:06:08

6. TEJNOR Frant., 2:16:32

34 km - Muži II (1969 a starší)

1. REJMAN Leoš 1:53:23

2. ŽÁK Jiří 1:54:23

3. BRAUN Milan, KAH Vrchlabí 2:01:56

4. ŠUBRT Petr, CB, 2:09:46

5. KOTYK Karel, Velocipéd Klub Nová Paka, 2:31:34

6. KOSINA Jiří, K2 Team Nová Paka, 2:48:31

34 km - Ženy (1987 a starší)

1. LINHARTOVÁ Romana, 2:21:18

2. KUBÁNKOVÁ Ivana, VELO-KUBA Lázně Bělohrad, 2:36:02

34 km - Junioři a juniorky (r. 1988 a mladší)

1. ŽIVNÝ Pavel, RAMAR STEVENS 1:42:00

2. ZAO-RAL Filip, KC Kooperativa SG 3BC 1:42:02

3. SOUKUP Michal, Cyklo Ski Žitník 1:45:52

4. NĚMEC Roman, 2:00:47

5. ŘEHÁK Václav, 2:06:00

6. KOSINOVÁ Barbora, K2 Team Nová Paka, 2:38:40

Novopacký pohár 2005 – 7. závod - duatlon

Stříbrný pohár

1. Žák Jiří, Popovice

2. Kalenský Jan, Cyklo Harant Pecka

3. Zverec Štefan, Cyklo Harant Pecka

Zlatý pohár

1. Chaloupka Jiří, USK Praha

2. Soukup Petr, TJ Sokol Nová Paka

3. Konopka Antonín, SK TT Kovosvit

4. Cogan Rudolf, TJ Sokol Nová Paka

Kompletní výsledkovou listinu a další informace naleznete na www.velociped-klub.web.wo.cz, velociped.klub@tiscali.cz.

BASKETBAL

Chceš hrát basketbal?

Výzva pro chlapce a děvčata ze 2. - 4. třídy

Jestli máš zájem o sport pod bezednými koši a chceš za jeden až dva roky navázat na úspěchy novopackého minibasketbalu v basketbalovém oddíle novopackého Sokola a později se třeba proboujet do žákovské či dorostenecké ligy nebo si zahrát i ligu dospělých, přijď se sportovní obuv a oblečením na tréninky přípravy basketbalového oddílu Tělocvičné jednoty Sokol Nová Paka. Trénujeme vždy v pondělí od 16.30 hod. v tělocvičně Základní školy v Husitské ulici a ve středu od 15 hod. v novopacké sokolovně.

Basketbalová příprava je zaměřena převážně na všestrannou tělesnou přípravu jako je obratnost, rychlost, dynamická síla a vytrvalost, ale samozřejmě i základní basketbalové činnosti. To vše si můžeš osvojit zábavnou a závodivou formou ve dvou trénincích týdně. Abychom vyšli vstříc dětem ze sídliště i z města, koná se jeden trénink v sokolovně a jeden v tělocvičně Základní školy v Husitské ulici. V létě se můžeš zúčastnit týdenního letního kempu mladých novopackých basketbalistů a basketbalistek, který každým rokem pravidelně pořádáme. Roční poplatky za přípravu činí 100 Kč. Dětem z 1. třídy a mladším nabízíme sokolíka, který připravuje na další sportovní život. Sokolík má cvičení každé úterý od 14.45 hodin v sokolovně. Neváhej a přijď mezi nás. Již se na Tebe těší budoucí spoluhráči a spoluhráčky, ale také trenérky **Šárka Nožičková, Gábina Suchomelová a Jitka Horáčková.**

Přijďte v listopadu do haly na basket

19. 11. 2. liga žen	18.00	Sokol N. Paka - Orlová
20. 11. 2. liga žen	10.00	Sokol N. Paka - Gambrinus Brno B
28. 11. 3. liga mužů	17.00	Sokol N. Paka - Nymburk B
29. 11. 3. liga mužů	10.00	Sokol N. Paka - Poděbrady

Packé sokolky stále druhé

Vysokým víkendovým vítězstvím ve Strakonících a prohrou v Praze s Nuslemi si packé sokolky udržují stále druhou pozici ve druholigové basketbalové tabulce. První vítězství v sezoně zaznamenaly pardubické basketbalistky ve Strakonících. V čele je i nadále extraligový tým z Ústí, který poslal v utkání dvojice zpět pod Ještěd libereckou Lokomotivu s nakládačkou téměř padesát bodů.

Tabulka 2. basketbalové ligy žen

1. PEMPL Ústí n.L.	5	5	0	373:297	10
2. Sokol Nová Paka	6	4	2	432:366	10
3. SK Aritma Praha	6	4	2	441:417	10
4. BC Granát Podsedice	6	4	2	396:391	10
5. BK Strakonice B	5	3	2	336:340	8
6. Gambrinus Brno B	5	2	3	338:338	7
7. Sokol Nusle	5	2	3	336:351	7
8. SŠB Pardubice	6	1	5	384:421	7
9. BC Orlová	5	1	4	333:372	6
10. Lokomotiva Liberec	5	1	4	313:389	6

Ústí n.L. – Liberec 91:45, Podsedice – Gambrinus B 73:61, Aritma – Orlová 83:67, Nusle – Pardubice 77:61, Strakonice B – Nová Paka 37:84, Libochovice – Orlová 66:54, Aritma – Gambrinus B 78:68, Nusle – Nová Paka 71:52, Strakonice B – Pardubice 60:77.

Příští utkání – 5. 11. Pardubice – Nová Paka, Gambrinus B – Nusle, Orlová – Strakonice B, Ústí n.L. – Libochovice, Liberec – Aritma, 6. 11. Gambrinus B – Strakonice B, Orlová – Nusle, Ústí n.L. – Aritma, Ústí n.L. – Podsedice

Vítězství packé zálohy nad Vamberkem

O víkendu pokračoval 3. a 4. kolem basketbalový přebor Královéhradeckého kraje. Novopacká záloha v sobotu bez problémů vysoko zvítězila nad snaživým celkem Vamberka, nedělní utkání s Rychnovem B odpadlo, protože soupeř se z přeboru odhlásil.

Sokol Nová Paka B – Vamberk 93:50 (32:6, 54:23, 72:41)

Prakticky kompletní celek sokolů, kde dorostence doplňují staří matadoři, vedl během pěti minut již 15:0. V podobném trendu pokračoval zápas v dalších minutách. Snad jedině ve 3. hracím období, které skončilo 18:18, byli hosté vyrovnaným soupeřem. Na svá výborná basketbalová léta si vzpomněl hrající kouč Miloš Jisl, který ve svých čtyřiatřiceti letech si dělal na palubovce, co chtěl. Nejen že zatížil koš hostujícího týmu jedenácti body, ale měl i stoprocentní trestné hody. Z mladíků se nejvíce prosadil Martin Horáček.

Jisl Miloš 31, 1x3. 6/6, 1, Tomášek 11, 3/3, 0, Horáček 10, 2/0, 3, Lukeš P. 10, 1x3, 2/1, 1, Štrýncl 9, 8/3, 1, Jisl Lukáš 8, 4/2, 3, Sekot 7, 3/3, 3, Zapadlo 4, 0/1, Láf 3, 4/3, 1, Zamlar 0, 2/0, 1, Bekr 0, 0/0, 0.

Tři vítězství packého basketbalového mládí

Dvě vysoká vítězství mladšího minižactva s Náchodem a jedno vítězství v derby utkání starších minižákyň s Jičínem, to je víkendová bilance packých adeptů basketbalu.

Zajímavá byla střetnutí starších minižákyň, kdy v prvním utkání bez problémů mladé packé sokolky vysoko zvítězily. Ale stačilo zranění výborné basketbalistky Kristýny Šulcové v průběhu prvé čtvrtiny druhého utkání a vyfaulování dalších dvou hráček a výrazné vítězství si odvezla jičínská děvčata. Packá děvčata se úplně položila ve třetí desetiminutovce, kterou prohrála 24:0.

V utkání mladšího minižactva se povedl packému týmu husarský kousek, když nadělal svým soupeřům z Náchoda nejdříve 150 a ve druhém utkání dokonce 164 bodů. Pamětníci tvrdí, že to je druhý největší počet bodů v jednom utkání, který packé družstvo docílilo. A to minižáci hrají místo 4x10 minut pouze 4x8 minut.

Sokol N. Paka - BSK Jičín 71:36 (22:11, 44:20, 57:26)

Fišarová 27, 2/1, 2, Šulcová K. st. 18, 2/2, 0, Šulcová K.ml. 14, 0/4, Červená 9, 2/1, 4, Šulcová P. 3, 2/1, 1.

Sokol N. Paka – BSK Jičín 32:60 (16:10, 27:24, 27:48)

Šulcová Kristýna st. 12, 6/0, 1, Fišarová 9, 3/1, 0, Červená 6, 2/2, 0, Šulcová Kristýna ml. 4, 2/2, 5, Dobrá 1, 2/1, 1, Šulcová P. 0, 0/3.

Sokol N. Paka – SPŠ Náchod 150:4 (44:0, 81:0, 107:4)

Rulík Jan 32, 7/2, 0, Dytrych 26, 2/2, 1, Gottstein 26, 1/0, 2, Bekr 16, 2/0, 1, Rulík Jiří 16, 0, 4, Vinšálek 12, 0/2, Šádek 8, 0/1, Rajm 6, 0/3, Kmoníček 2, 0/0, Jelínková 2, 0/1,

Sokol Nová Paka – TJ VPŠ Náchod 164:9 (44:1, 86:3, 102:9)